

Çetmi

min

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Yıl:11 Sayı :49 Temmuz- Ağustos - Eylül 2009

Çetmi Kur-an Kursu

Dünden bugüne
Çetmi'de hayat

Evliya Çelebi
Çetmi'de

Bulmaca

Dışişleri Bakanımız

Ahmet DAVUTOĞLU Çetmi'de

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazışları Müdürü
Mehmet BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi	Hüseyin Eşiyok
Anamur	Abdullah Kasap
Karaman	Mehmet Akif Akkoca
Antalya	Mehmet Ali Güven
İzmir	Ahmet Güçlü
İstanbul	Mustafa Güçlü
Bursa	Mahmut Uçar
Fransa	Baki Solmaz
88 Fransa	Bilal Balci

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim BOZDAĞ
0539. 232 04 42
0242. 426 25 73

E-POSTA

kerim.bozdag@gmail.com
yeter1ajans@hotmail.com

Abone ve Reklam İçin Banka Hesap Numarası

Bank Asya
Konya Mevlana Şubesi
Hesap No: 35-896375-7

ADRES

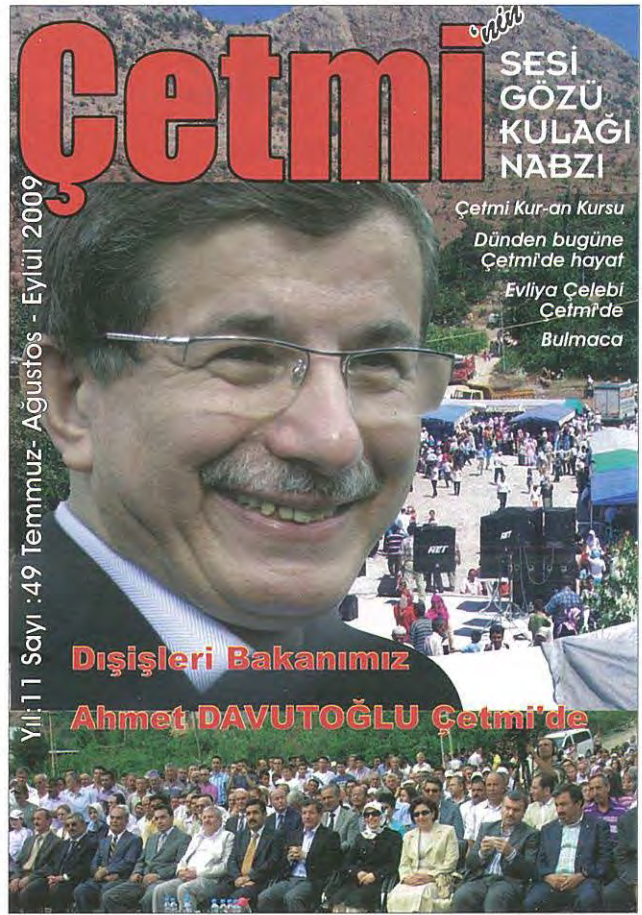
Çetmililer
Eğitim Kalkınma
ve Yardımlaşma Vakfı

Rampalı Çarşı Kat: 2
No:186
Meram - KONYA
Tel: 0332.351 26 67

Baskı

Adım Matbaacılık

Yeni Matbaacılar Sitesi Dergi Cad.
4. Blok No:18 Karatay / KONYA
Tel: 0332.342 01 95 Fax: 0332. 342 01 88
www.adimmatbaasi.com

Yıl: 11 Sayı : 49 Temmuz- Ağustos - Eylül 2009

Dışişleri Bakanımız

Ahmet DAVUTOĞLU Çetmi'de

İçindekiler

Selam ile	2
Çetmi'nin Sesinden	3
Çetmi Kur-an Kursu	5
Dış İşleri Bakanımız (Ahmet DAVUTOĞLU) Çetmi'de	7
15.Çetmi'ller günü programı (Osman AR'ın konuşması)	14
Vakıf Başkanı Mehmet BALCI'nın konuşması	15
Evliya Çelebi Çetmi'de	18
Vakıf yararına tertiplenen açık artırma	20
Vakfa Çetmi'llilere hizmet edenlere plaketler verildi	22
Ölçülü ol Ders al!	23
Hüseyin Alp Özel	25
Çöplük faresi	26
Dünden bugüne Çetmi'de hayat	30
Ses ve ışık	34
Nimetullah UÇAR'dan şiirler	35
Eski hatıralar	39
Allah (C.C.) için dostluk	41
Hz. Adem'in yaradılışı	43
Dini hikayeler	44
Sahabe hayatından tablolar (abbâs ibn abdulmuttalib)	45
Çetmi'llilerden haberler	47
Bulmaca	48

Selam ile

kerim.bozdog@gmail.com

Kerim Bozdog

Bu yılki Çetmililer günü hafızalardan silinmeyecek tarihi anlar yaşanmasına vesile oldu. İlk defa önemli bir devlet adamı Çetmi'yi ziyaret ederek halkımızla kucaklaştı. Dışişleri Bakanımız Sayın Ahmet Davutoğlu olağanüstü bir coşku ile büyük alaka gördü. İnsanlarımız kendilerinden birinin kendileri ile beraber olmasının mutluluğunu gurur ve onurunu yaşadı. Yüzünden gülümsemesi hiç eksik olmayan Ahmet Davutoğlu sadece Türkiye'nin değil Balkanlar, Ortadoğu, Asya Avrupa ve hatta Dünya politikalarında etkisi olan ve bu etkisi herkesçe kabul edilen önemli bir isim. Onun çizdiği rotada ilerleyen Türk dış politikası yeryüzünde yaşayan diğer Müslümanlar için yeni bir ümit ve güven kaynağı oluyor... Kendisine Allah'tan muvaffakiyetler diliyoruz.

Çetmililer gününde yaşanan bir diğer güzellikte Kur'an kursunda okuyan öğrencilerin sergiledikleri oyunlar, söyledikleri ilahiler ve yaptıkları konuşmalar. O kadar güzel hazırlanmışlardı ki, tek başına onların tertipledikleri gece bile yeterli olacak kadar doyurucu ve etkileyiciydi. Bu arada bu öğrencileri yetiştiren Sümeyye hoca hanımı tebrik ediyor dergimiz adına şükranlarımızı arz ediyoruz.

Bu sene vakfımız açısından bereketli bir yıl oldu. Vakfa Dede Bozdemir'in Antalya'da yaptığı bir daireyi bağışlaması, yardımlarını ve desteklerini kesintisiz devam ettiren Memiş

Uslan, Mehmet Ünal ve Baki Solmaz'ın her zamanki duyarlılıkları, genç kuşaklardan Eyüp Boz ve Mehmet Yerlikaya'nın önemli katkıları... Kermesten elde edilen gelirler, kumbaralar ve halkımızın teveccühü... Bütün bunlar gelecekte daha da büyük işler başarma yönünden emin adımlarla ilerlemekte olduğumuzu gösteriyor...

Çetmililer gününde vakfa geçmişten bu güne katkıda bulunanlara verilen plaketter gerçekten çok güzel düşünülmüş önemli bir hareketti.

Karınca kararınca da olsa küçükten büyüğe emeği geçen tüm hemşerilerimiz övgüye layıktırlar. Bütün hemşerilerimiz çok güzel hareketlerle yarınlarımızı kurmaya, geleceğimizi aydınlatmaya bundan sonra da devam edeceklerdir.

Dergimiz sayfelerinde yukarıda bahsettiğimiz konularla alakalı yazılara yer vermeye çalıştık. Ancak kabul edilmeli ki üç ayda ve kısıtlı imkânlarla çıkan bir dergi bu elimizdeki. Güncel meselelere değinemiyoruz. Baskı ve dizgi imkânlarımız ve hazırlık noktasındaki eksikliklerimiz bizi böyle bir dergi çıkarmaya adeta mecbur ediyor.

Bu arada kendilerine yer vermediğimizden hareketle yakınan hemşerilerimizin haklı ya da haksız eleştirilerine maruz kalmaktayız. Öncelikle sadece fotoğrafla dergi sayfalarında yer almak ve bu tür istekleri karşılayabilmek kabul edilmelidir ki çok zor.

Temennimiz dergide yer alan yazıların dikkatle takip edilmesi ve okunmasıdır.

Yeni sayılarda buluşmak dileğiyle...

Çetmi'nin Sesinden

Hamdolsun bu yılda 15. Çetmi'liler sevgi dostluk ve hoşgörü günü bir olumsuzluk yaşanmadan tarihe mal oldu. Günün hazırlanmasında ve uygulanmasında emeği geçen belediye başkanı ve personeline, günümüze ve beldemize teşrif eden hemşerimiz sayın dışişleri bakanı Ahmet Davutoğluna, milletvekillerimize, Konya valimize ve büyükşehir belediye başkanımıza, belde belediye başkanlarımıza, kaymakamlarımıza, siyasi parti başkan ve temsilcilerine, il genel meclis üyelerine, emekli güzel sanatlar genel müdürümüze, bürokratlarımıza, ve gecemize renk katan kültür bakanlığı ses ve saz sanatçılarına, diğer misafirlerimize uzaktan yakından katılan bütün hemşerilerimize, kermese ve vakfımıza mali destek de bulunanlara, kermesimizde fiili olarak görev alan kardeşlerimize, alışveriş yaparak katkıda bulunanlara, açık arttırmalarda vakfımıza gelir sağlamak için hayırdan yarışan hayırseverlere, programımızı geniş bir coğrafyaya tanıtan kon TV personeli ve

yönetimine, günümüze az ve çok katkıda bulunan herkese vakıf yönetimi adına teşekkürlerimi sunarım.

Değerli dostlar.

15. Çetmi'liler günü de geçti, dile kolay 15 senedir kesintisiz bu programlar icra edildi. Sağ olana 16. ve sonrasındaki dostluk günleri ve yılları da gelir geçer. Önemli olan geçen

Mehmet Balcı
Vakıf Başkanı

günlerin ve yılların muhasebesini yaparak zararda mıyız kârda mıyız bunu ortaya koyarak zararda isek, bundan dönüp hayra yönelmek, kârda isek kazancımızı gerek madden gerekse manen arttırmaya çalışmak. Çünkü kâinatın efendisi peygamberimiz (SAV): "ölüp de pişman olmayan yoktur, mutlaka herkes nedamet duyar. İyi yolda olan hayrını daha çok arttırmadığı için pişman olur. Nedamet duyar kötü yolda olan da nefsinin kötülüğünden

çekip almadığına pişman olur. Nedamet duyar" buyurmuştur. Tirmizi.

Hayatımızın hesabını yapmadan gaflet ve cehalette ısrar eder, Allah (CC) nün ayetlerine ve Resulullah (SAV) sünnetine kulak vermez isek, Kur'an'ın şu ve benzeri ayetlerinin tarif ettiği zümre içine girmiş olabiliriz. "kim beni anmaktan ve indirdiğim kitaptan yüz çevirirse iyi bilsin ki onun için sıkıntılı bir geçim vardır. Kıyamet günü de onu kör olarak mahşer yerine getiririz.

Böyle biri kıyamet gününde Rabbim, ben dünyada gören biri iken beni niçin kör olarak buraya getirdin" diye soracak. Allah (CC) da ona şöyle cevap verecek: sana mesajlarımız gelmişti de sen onları göz ardı edip unutmuştun. Bu günde sen aynen öylece göz ardı edilip unutulacaksın" Taha süresi: 124-125-126

Ayetlerden anlaşıldığına göre kitaptan yüz çevirenler, kuranı terk edilmiş bir şey haline getirenler, kuranın hükümleriyle amel etmeyenlere bu gafletlerinden dolayı Allah (C.C.) onların kalbine bir sıkıntı ve hırs kor da karnı ve gözü dünyalıktan doymaz duruma gelir. Bu aç gözlülüğü yüzünden her anı meşakkat ve ızdıraplar içinde geçer. Haram helal demeden hep dünyalık biriktirmekle meşgul olur. Bu yüzden ibadete yeterli zaman bulamaz.

Topladıkça dünyaya olan bağlılığı artar daha çok biriktirmek ister. Şeytan fakir olmakla korktuğu için de kolay kolay Allah için veremez. Ahrettteki vaziyetine gelince gözleri kör olarak haşrolur ve Allah (CC); ona dünyada ben sana göz vermişim o gözlerle ayetlerimizi ve birliğimize dalalet eden delilleri görmediğin ve elçimiz olan Hz. Muhammed (SAV) e ve

getirdiklerine kulak vermediğin ve hayatını ona göre tanzim etmediğin için, bu günde sen kötü amellerinin cezasını çekmen için unutuldu. Yani terk edildin. Artık senin için ne bir dost nede seni bu azaptan kurtaracak bir yardımcı vardır" buyurur.

Kıymetli kardeşlerim, bu kötü sonla karşılaşmamak için güç ve kuvvetimiz yerinde iken en doğru yola ulaştıracak olan Kur'ana sarılalım, ayetlerini gündemimize alalım, kendi öz varlığımızdan daha öncelikli olan Hz. Peygamber (SAV)i tanıyalım, sünnetini yaşayalım. Bizi dünya ve ahret saadetine yönlendiren âlimlerimizi nasihatlerini dinleyelim. Salih amellerimizden başka her şeyin bir gün yok olacağını düşünelim. Allah CC bize ihsan ettiklerinden bizde hayır yollarında ihsanda bulunalım. Şairinde terennüm ettiği gibi gerisi bir gün yok olacaktır.

*Dünyayı gördüm değişik biçimde devran eder
Ne üzüntü ne saadet sonsuza dek devam eder
Krallar dünyada saraylar kurdu
Sonunda ne krallar ne saraylar kaldı.*

Çetmi Kur'an Kur'an Kursu

08 Ağustos 2009 Cumartesi günü, o gün çok farklıydı. O gün yaşanan güzellikleri anlatmak ne mümkün. Kur'an Kursu talebelerinin tertiplendiği gece minik dudaklardan dökülen dualarla aydınlandı, söylenen ilahilerle nurlandı.

Gül ahmedim dediler, yetim kızı söylediler... Ellerinde gül vardı gül sundular. Sanki Peygamber çiçekleri açmıştı her birinin simasında. Rahmet gibi yağdılar, bereket gibi coştular.

Bunlar Çetmi'li çocuklardı.
Onlar bizim evlatlarımızdı.

Evet Çetmi'de Kur'an Kursu öğrencilerinin tertiplendiği her biri bir diğerinden güzel sahneler şahit olduk. Onların şahsında onları yetiştiren insanları tüm Çetmililer adına teprik ediyoruz. Ve buradan tüm hemşerilerimize

Sümeyye Atiz
Kuran Kursu Hocası

sesleniyoruz Kur'an Kursumuza sahip çıkalım... Başlarında bulunan fedakar öğretmenlerine elimizdeki imkanlar neyse sonuna kadar destek verelim.

Biz ihtiyaçlarını konuştuk. Öncelikle bir dizüstü bilgisayar gerekli. Doğru sunumun yapılması ve eğitimde kalite için şart. Sonra, okul öğrencileri ve kursun sair ihtiyaçları Yakacak kitap ve kitaplık alımı, çeşitli araç gereçler için maddi destek şart.

Önce "Bilal-i Habeşi", "Sonra Güzel gören güzel düşünür" isimli piyes başarı ile sahnelendi. Minikler ve büyüklerin sunduğu ilahiler bizleri maneviyat iklimlerinde dolaştırdı. 40 Hadis-i Şerif, Veda Hutbesi ve Esmâül Hüsnâ okundu. Namaz, Ben böyle olmamalıydım şiirleri ve Kur'an-ı Kerim tilaveti ile gösteri sona erdi.

>

Sunuculuğunu **Ramazan Yerlikaya**'nın yaptığı Kur'an Kursu öğrencileri:

Minikler gurubu:

Ümmü Seleme Atiz, **Sevde Aslan**, Canan Güven, **Kevser Güçlü**, Gizem Arı, **Ayşegül Ayvat**, Selinay Kocaman, **Emine Ertek**, Gamze Bircan, **Kevser Karaçam**, Havva Özgömlekçi, **Ayşegül Solmaz**, Sevim Darcan, Emine Arı, **Merve Bayram**, Ahsen Kübra Aslan, **Şeymanur Kocagöz**, Ayşegül Çilek.

Büyükler İlahi Gurubu:

Merve Yerlikaya, **Emine Bircan**, Saime Durum, **Rabia Kaplan**, Merve Demirlenk, **Melike Sulu**, Merve Sulu, **Esra Ertek**, İsmahan Çilek, **Emine Bozdemir**, Merve Bozdemir, **Merve Aydoğdu**, Fatmanur Ergül, **Müzeyyen Şençoban** ve Selda.

Bilal-i Habeşi piyesinde rol alanlar:

Merve Demirlenk, **Saime Durum**, Merve Bakdemir, **Esra Ertek**, Müzeyyen Şençoban, **Gamze Topdemir**, Havva Yazıcı, **Merve Yerlikaya**, Emine Bircan, **Selda Kalaycı**, Ayşegül Çilek, **Kevser Güçlü**, Esmahan Kaplan, **Emine Bakdemir**.

Güzel Gören Güzel Düşünür'adlı oyunda rol alanlar:

Fadime Zehra Eşiyok, **Rabia Kaplan**,

Şükran Karaçam, Ayşe Karaçam.

40 Hadis-i Şerifi seslendirenler:

Fadime Zehra Eşiyok, Şükran Solmaz

Veda Hutbesi'ni Okuyanlar:

Esra Ertek, Merve Demirlenk

Esmâül Hüsnâ'yı Merve Yerlikaya, Namaz adlı şiiri Fatimana Karaçam ve Kevser Güçlü, Ben Böyle Olmamalıydım şiirini Fadime Zehra Eşiyok okudu. Hüseyin Güçlü'nun Kur'an tilaveti ile gece son buldu.

Çocuklarımızı başarı ile eğiten Sümeyye ATİZ hoca hanım ve Çetmi imamlarımıza teşekkür ederiz.

Dışişleri Bakanımız

Ahmet DAVUTOĞLU

Çetmi'de

Çetmililer günü vesilesiyle bu yıl tarihi olaylara şahitlik edeceğimiz tarihi anlar yaşadık. İlk defa önemli bir devlet adamı, hemşerimiz Sayın Dışişleri Bakanı Prof. Dr. Ahmet Davutoğlu Çetmimize geldi.

Onun gelişi anlatılmayacak derecede güzelliklerin görüldüğü sahnelerin yaşanmasına vesile oldu. Geleceği ana kadar kasabamızın caddesi baştanbaşa dolmuştu. İnsanlar merak ve heyecan içinde onu bekliyordardı. Her yaştan insan, civar kasabaların belediye başkanları ve halkı, genç ihtiyar, çoluk çocuk herkes yollara dökülmüştü. Bir yandan mehter tarihin derinliklerinden gelen muhteşem nağmelerle yeri göğü inletirken, diğer taraftan heyecan ve coşku ile halk Dışişleri bakanının karşılanacağı köyün girişine Çingir mevkiine akın ediyordu.

Orada durulmuş ve beklenen an gelmişti. Resmi arabalar görünür görünmez heyecan doruklara tırmanmıştı.

Sayın dışişleri Bakanımız yüzünden hiç eksilmeyen gülümsemesi ile halkımızla kucaklaştı. Halk onu bağrına bastı. Çingirden uçurum Harman mevkiine kadar uzun bir yürüyüş başlamıştı. O yürüyüş geleceğe atılan adımlardı adeta. Coşkulu heyecanlı mutlu, inançlı ve kararlı...

Uçurum Harman'da fevc fevc toplanan muhteşem kalabalık kendilerinden birini dinlemeye hazırdı artık.

Protokol yerini aldıktan sonra belediye başkanı Sayın Osman Arı, dinleyenleri duygulandıran açış konuşmasını yaptı.

Çetmililer, Kasabanın girişine Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlunu Karşılamağa gidiyor.

"Sayın Bakanım
Sayın Valim
Sayın Büyükşehir Belediye başkanım
Değerli Misafirler
Aziz Çetmililer

Hepinizi saygı sevgi ve muhabbetle selamlıyorum. hoş geldiniz.

Konyamız ve bölgemizin medarı iftihar Sayın Dışişleri Bakanımız, sayın valimiz ve sayın milletvekillerimiz değerli misafirler...

Sizleri şahsım ve beldem adına bir kez daha selamlıyorum. Şeref verdiniz hoş geldiniz.

Sayın bakanım rahmetli babanız o değerli insan Mehmet amcamızın yaptığı yaşattığı yaşaması için uğraştığı bir okulun mezunu olarak sizleri burada karşılamadan ömür boyu unutamayacağım bir mutluluk yaşadım. Sizlere ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Sayın bakanım T. C. Tarihinde ilminizle birikiminizle duruşunuzla içinde bulunan memleket sevginizle takdirle alkışladığımız şahsiyet olmanız hesabıyla sizleri çok seviyoruz. İşiniz çoktur. Sürekli kaynayan bir coğrafya içerisinde içte ve dışta devasa sorunların çözümü için durmadan dinlenmeden çalışıyorsunuz. Biz bunların bilincindeyiz. Ancak halka hizmet hakka hizmettir anlayışıyla gece demeden gündüz demeden durmadan yorulmadan çalıştığınızı takip ediyoruz. Cenabı hak sizlerin yar ve yardımcısı olsun. Bizde sizlerin başarıları ile her zaman gurur duymaya devam edeceğiz.

Sayın Bakanım
Sayın Valim
Sayın Büyükşehir Belediye başkanım
Sayın il başkanım

Sayın milletvekilleri aziz dostlar değerli misafirler bizde beş yıl içerisinde beldemize gece gündüz demeden durmadan yorulmadan beş yılda tam 50 yıllık hizmet kazandırmanın mutluluğunu kıvancını sizlerle yaşıyoruz. Bundan sonrada kaldığımız yerden sizlerin desteği ve güveni ile durmadan çalışmalarımıza devam edeceğiz. İnşallah.

Sayın bakanım boş zamanınızın da az olduğunu biliyorum. Sizin için zamanın ne kadar mühim ne kadar kıymetli olduğunu biliyoruz. Ama bizler bu kadar yoğunluk arasında bize zaman ayırdınız şeref verdiniz biz bunu 15.Çetmililer gününü hiçbir zaman unutmayacağız.

Sonuç olarak sizlerin şahsında sayın valimizi milletvekillerimizi B. Şehir B. Başkanımızı il başkanımızı ve tüm misafirlerimizi bir kez daha saygıyla sevgiyle hürmetle selamlıyorum. Sağ olun varolun."

Belediye Başkanı Osman Arı'nın konuşmasından sonra Dışişleri Bakanımız Sayın Ahmet Davutoğlu "Çetmi sizinle gurur duyuyor" sloganları eşliğinde kürsüye geldi.

Ve **"Biz sizinle gurur duyuyor ve sizden güç alıyoruz. Allah sizlerden razı olsun"** diyerek konuşmasına başladı:

"Sayın valimiz, Büyükşehir Belediye başkanımız, sayın milletvekillerimiz, belde belediye başkanlarımız. Çetmi'nin çok saygın çok hürmetli konukları amcalarımız ninelerimiz, teyzelerimiz kardeşlerimiz bacılarımız. Başta Taşkent olmak üzere Balcılar'dan, Bolay'dan Avşar'dan hatta biraz önce pazardan gelirken gördüm Ermenek'ten ve değişik köylerden gelen kardeşlerim, sizleri selamların en güzeliyle Allah'ın selamıyla selamlıyor en derin muhabbet hislerimle tek tek kucaklıyorum.

Çetmi'nin ve bu dağların bu dağlardaki her bir köyün o güzel misafirperverliğiyle bizi karşıladığınız için tekrar teşekkür ediyorum.

Bu misafirperverliğini hiçbir zaman unutmayacağım. Her mevki geçebilir her makam bir müddet sonra sona erebilir. Ama sona ermeyecek olan şey sizlerden gördüğümüz muhabbetir. Bu sevgi selidir ve sizlerin bize aşıladığınız vazife bilincidir. Verdiğiniz emanetlerdir. O emanetlere sonuna kadar sahip çıkacağız. Bundan yaklaşık iki buçuk ay önce Dışişleri Bakanlığı görevi bana tevdi edildikten sonra Taşkent'te çok kısa bir süre ziyarette bulunmuştum. O zaman Boğaziçi'ne bu köylere gelemediğim için çok büyük bir üzüntü duymuş ilk fırsatta gelmeye söz vermiştim. Onun için Çetmi'nin bu gelenekselleşmiş 15. festivalini fırsat bilip sizlerle buluşmak ve sözümü tutmak üzere buraya

geldim. Beni beklediğiniz için sizlere çok teşekkür ediyorum.

Konya'nın ve Torosların bu güzel diyarı coğrafyaya bakıldığında haritaya bakıldığında biraz kenarda biraz uzakta gelebilir ama 2,5 ay içinde onlarca beldeye memlekete ülkeye gittim. Birçoğu çok güzel diyarlardı. Ama hiçbirinde bu dağların havası, bu doğanın suyunun bereketi ve sizlerin o ışıltılı ışıltıdan yüzünüz çehreniz simanızın güzelliği ve nuru yoktu. Sizlerle buluşmaktan konuşmaktan tekrar büyük bir mutluluk duyuyorum.

Bu dağlarda bu köyler biraz boşalmış biraz kenarda kalmış gibi görünebilir. Ama son seyahatlerimin birinde tamda sizlerin büyük atalarınızın bizlerin dedelerimizin ninelerimizin kilometrelerce öteden ta orta Asyanın derinliklerinden geldiği diyarlara gittim.

>

Horasan'a gittim haziranın başında Horasan'da Belhte'de Şiringar'da bütün o bölgede Meymene'de emin olun Torosların kokusunu hissettim. Konya'nın kokusunu hissettim. O zaman fark ettim ki Toroslardaki bu kültür tek başına bu dağların kültürü değildir. Bu dağların kültürü aslında Asyanın derinliklerinden Avrupa'nın içlerine kadar ilerleyen büyük bir yürüyüşün ürünü olan bir kültürdür. O kültürün bir parçası olmak hepimiz için bir iffihar vesilesi olmalıdır.

Afganistan'dan Horasan'dan sonra Bosna'nın Sancağına gittiğimde size iletmek üzere kucak dolusu sevgilerle karşılaştım ve hepsi dediler ki, biz sizin diyarınızdan Konya'dan buralara göçüp gelmişiz.

Horasan'dan başlayan yürüyüş Konya'da büyük bir devleti Selçuklu Devletini inşa etti. Söğüt'te Osmanlı'yı inşa etti. Bosna'da büyük şehirler kurdu. Bütün balkanlarda Yemen'de şehitler verdi. Sarıkamış'ta toprağa düştü. Ama hiçbir zaman başını eğmedi. Son olarak istiklal harbimizle cumhuriyetimizin kuruluşu ile birlikte yepyeni bir dönemin başlangıcı oldu. Bu yürüyüş bundan sonra daha güçlü bir şekilde devam edecek. Sizin burada gösterdiğiniz coşku biraz önce köye girerken mehterin vurduğu o ruh, onun bize hatırlattığı ruh yaşayacak. Buralardan çıkıp Dışişleri Bakanı olmak bir iffihar vesilesi olabilir. Ancak benim için sadece büyük bir tarihi sorumluluktur. Ben sizlerle iffihar ediyorum. Beni böyle kucakladığınız için. Dışişleri Bakanlığına geldiğim gün, bakanlık içinde yaptığım bir

toplantıda böyle bir tarihi yürüyüşün parçası olmak, böyle aziz bir milletin diplomatu olmak, bakanı olmak, yedi gün yetmiyorsa sekizinci günü bulmayı gerektirir. 25. saati bulmayı gerektirir demiştim. Gerçekte bu millet gerekirse bu saatleri bu günleri bulur. Ama emin olun ki sizden aldığımız güçle o tarihi yürüyüşü en güzel şekilde sürdürmeye kararlıyız.

O Horasan'dan çıkarak yürüyen boyların hepsi isim isim buralardadır. Bunların hepsi Türkmen boylarıdır. O boyların, Çetmi'nin, Taşkent'in ismi olan Pirlerkondu'nun geldiği bütün o birikim, kültür hepimizin mirasıdır.

Biraz önce belediye başkanının babamdan bahsetmesi beni çok duygulandırdı. Babamın dedemin ve sizlerin babalarınızın dedelerinizin, babaannelerinizin ninelerinizin kültürü o kültürdür. Bunu sonuna kadar yaşatacağız. Ve dünyanın hangi köşesine gidersek gidelim her yerde o kültürün yürüyen temsilcileri olacağız.

Benim Boğaziçi deyince aklıma iki güzellik gelir. Biri dünyanın en güzel şehrinin iki tarafında bulunduğu İstanbul Boğaziçi, ikinciside Taşkent'ten Avşar'a kadar süzülen Çetmi'ye Bolaya, Balcılara kadar gelen ikinci güzellik Boğaziçi. Emin olun ikisininde benim nazarımda bir farkı yoktur.

Buraya geldim. Hayatımın ilk yıllarını beş yaşına kadar burada yaşadım. Sonra hemen hemen bütün yaz tatillerini burada geçirdim. Babamın bu bölgede yaptığı çalışmalara katıldım. Bütün o temel kültürümüzü temel değerlerimizi hep burada öğrendim. Ve ne zaman Boğaziçi kelimesi geçse bir taraftan âşık olur ya sana sevgi, başka hiçbir yerde yaşayamayacağımız İstanbul boğaz içini diğer taraftan da bütün o atalarımızın ninelerimizin kültürünü bize taşıyıp gelen heybetli Boğaziçi vadisi gelir. Her birisi birbirinden güzeldir. Buraların her birisi bizim gibi Çetmililer gibi bütünyle sevgi ve muhabbet doludur.

Ben bu güzelliklerin içinden gelmiş olmaktan, sizlerinde içinde bulunduğu bu kültür atmosferi, bu güzel mekânları paylaşmış olmaktan büyük gurur duyuyorum. Onun için Çetmi'nin yetiştirdiği Güzel Sanatlar Genel Müdürü Mehmet Özel beyin bana hediye ettiği Taşkent tablolarından oluşan iki üç güzel tabloyu İstanbul'daki evimin en güzel köşesi hem Ankara'daki evimin en güzel köşesine yerleştirdim. Bu vesileyle onu tekrar tekrar andım. Bu tablolara her bakışında kible kayası bu resmin birinde vardı kible kayasını hatırladım. Her bakışında boğaz içine doğru o kible kayasından güzellikleri hatırlarım. Hiçbir zaman buralar gözümüzün önünden rüyalarımızdan çıkmadı çıkmayacak.

Şu anda görevi üzerimde olduğu için kısaca bahsetmek gerekirse aslında takip ettiğimiz dış politika Kible kayası kadar müstakim bir dış politikadır. Onun kadar temel ilkelere dayalı ve bakıldığında kendisine

özgüven yansıtan bir dış politika. Bizde kible kayası ile birlikte ki, o kible kayasının hemen dibinden buralara gelinir. O yeşillikler o güzellikler içinden gelerek zihnimize kalbimize yerleştirdiğimiz, gönlümüzde her an tuttuğumuz o kişilik ve duruş dış politikamıza egemen olacak.

Bu dağlardan, Anadolu topraklarından, Horasan'dan Bosna'ya kadar uzanan o gerilmiş yaydan yükselen ses inşallah ülkemizi bundan sonra da hak ettiği yerde en güzel yerlerde tutmaya devam edecek.

Konyamıza ve Çetmi'ye Taşkent'e ve Boğaziçi köylerine hizmet etmek üzere bundan sonrada çalışmaya devam edeceğiz.

Biliyorum ki sizler burada güçlü ve mutlu olursanız biz Ankara'da rahat uyuyabileceğiz. Sizler burada huzursuz ve bir şekilde acı hissettiğinizde bizim Ankara'da rahat uyumamız mümkün değildir.

>

Sadece sizlerin değil dünyanın neresinde olursa olsun bizimle tarihi anlamda bir dakika dahi olsa bağ kurmuş herhangi bir topluluğun eline bir diken batsa Ankara'da biz sorumlular olarak o dikenin acısını hissetmek zorundayız.

Şimdi Musul'da dün gerçekleştirilen o saldırıdan sonra maalesef 37 Türk Şii Türkmen kardeşimiz şehit oldu. Bugün uçaklarla geri kalan 276 yaralının bir kısmını biraz önce Ankara'ya getirdik. Nerede bu şekilde bizim üzerimize düşen bir sorumluluk olursa, nerede bir kardeşimiz ağlarsa, ister Filistin olsun ister Horasan, ister Irak olsun isterse Balkanlar Türkiye onun yanında olacaktır.

Sizlerin bu topraklardan yükselttiği ses her zaman bütün bu kardeşlerimizle birlikte artacaktır. İnşallah bundan sonrada size verdiğim sözü tekrar tekrar tutacağım ve sık sık aranızda olmaya çalışacağım.

E v v e l s i g ü n başbakanımızla yaptığımız bir toplantıda önümüzdeki Ekonomik Koordinasyon Kurulu toplantısının Konya'da yapılmasına karar verildi. Bu kurul beş bakandan oluşuyor. Böylece Konya Türkiye'nin gündemine gelmiş olacak.

Ayrıca Ekim-Kasım aylarında yapılacak olan reform izleme kurulu ki, bende bu kurulun üyesiyim o gruptaki dört bakanımızla birlikte tekrar Konya'ya geleceğiz. Vaktimiz olursa inşallah buralara da geleceğiz.

Ayrıca hepiniz mutlaka takip ediyorsunuzdur ama bu iki ay içerisinde Konya ve Karaman illerine has olmak üzere bir kalkınma ajansı kuruldu. Valimizin başkanlığında dönüşümlü olarak bu kalkınma ajansı genelde Konya'ya özelde de bu bölgenin kalkınması için projelere destek olacak.

Bugün Çetmi'de gördüğüm bu dinamizm bana çok büyük mutluluk verdi. Genellikle bu köylerin boşaldığını düşünür hissederdim, gördüm ki Çetmi bütün dinamizmi ile ayakta. Allah sizi hep ayakta daim eylesin.

Sayın valimizle Taşkent'ten birlikte geldik. Yolda köylerimizi, Avşar'ı, Ilıcıpınar'ı Alata'yı anlatmaya çalıştım. Oda çok etkilendi. Bu mekânlara birlikte gelmiş olmaktan büyük mutluluk duyuyorum ve tabi huzurunuzda söylüyorum ki, bu onun son gelişi zaten olmaz da aylık haftalık hatta mutat gelişlerinden birisi olacaktır. Aynı şekilde Taşkent kaymakamı, tabi

çok değerli milletvekillerimiz, Konya Büyükşehir Belediye Başkanı hepsi bu bölgeye birlikte katkıda bulunmak için tam bir gayret içinde olacaklar. Özellikle bana eşlik ettikleri için milletvekillerimize valimize Büyükşehir belediye başkanı ve buraya gelen diğer bütün yetkililere tekrar teşekkür ediyorum. Hepinizi en güzel selamla Allah'ın selamıyla selamlıyorum. Buraya gelemeyenlere akrabalarınıza dostlarınıza kardeşlerinize lütfen selamlarımı iletin. Hepinizi tek tek kucaklıyorum. Allah'a emanet olun en kısa zamanda tekrar görüşmek üzere."

Konuşmasını tamamlayan Dışişleri Bakanı'na sahneye davet edilen Çetmililer vakfı başkanı Mehmet Balcı el işlemesi bir Türk Bayrağı hediye etti.

"Sayın Bakanımız Çetmililer vakfı adına hoş geldiniz diyorum. Bu anlamlı hediye kendilerine takdim ediyorum. İnşallah çok güzel bir şekilde bunu sergileyecekler ve bizi hatırlayacaklar.

Sayın bakanımızla bu festivali düzenlememizin ikinci yılında karşılaşmıştık. Kader bizi onbeş yıl sonra tekrar bir araya getirdi.

Ben kendilerine çıktıkları bu hizmet yolunda başarılar diliyorum. Cenabı hakkın kendilerini korumasını temenni ediyorum. Allah yolunuzu açık etsin."

"Sayın Çetmililer vakfı başkanımız hediyelerin en güzelini bana verdiler. Bayrağımız bizim birlik ve beraberliğimizin en önemli sembolüdür ebediyen dalgalanacaktır. Teşekkür ediyorum."

Daha sonra belediye başkanı Osman Arı'nın el işlemesi Çetmi amblemini takdim

etmesi ile Dışişleri bakanımız Sayın Ahmet Davutoğlu'nun Çetmi ziyareti sona erdi ve halkımız tarafından coşkuyla uğurlandılar.

15. Çetmililer Günü Programı

Osman Arı'nın konuşması

"Dost elinden gelen olmazsa varılmaz. Rızasız bahçenin gülü derilmez. Kalpten kalbe bir yol vardır görülmez. Gönülden gönüle gider yol gizli gizli"

Sayın genel müdürüm, sayın il genel

meclisi üyeleri, sayın belediye başkanlarım, sayın vakıf başkanım, sayın kaymakamım, değerli misafirler aziz Çetmililer. Hepinizi saygıyla sevgiyle muhabbetle selamlıyorum. Hepiniz hoş geldiniz şeref verdiniz.

Tabi bugün bizim için çok özel çok güzel bir gün. Bugün medarı iftiharımız bölgemizin insanı dışişleri bakanımız Sayın Ahmet Davutoğlu Bey bölgemize şeref verdiler bizleri onurlandırdılar

bizde tekrar onlara buradan tekrar selamlarımızı saygılarımızı gönderiyoruz.

Değerli dostlar kıymetli hemşerilerim dostluğun barışın sevginin sembolü olan bu sıla günümüze emekleri heyecanları ve sevgileriyle katkıda bulunan tüm Çetmili hemşerilerime bir kez daha teşekkür ediyorum sağ olsunlar. Varolsunlar.

Sevgili dostlar, tam onbeş yıl önce bir sevgi hareketiyle başladığımız sıla günümüz her geçen yıl birlik ve beraberlik içerisinde hiç kimse birbirine yan bakmadan güzellik ve sevgi dolu umut dolu insanlarımızla her zaman bir olacağız beraber olacağız.

Bizim için gül sevgidir güzelliştir coşkudur. Bizler acımızda beraberiz, iyi günde beraberiz her zaman sevmesini bilmek kötülöklere gem vurarak her zaman bir ve beraber olalım. Bizler çetmi ve çetmiliye bütün insanlara sahip çıkalım. Bu günden itibaren birbirimizin gönüllerini kırmadan yolumuza hayatımıza devam edelim. Çünkü evrenin en değerli varlıkları olan insanoğlunu yaratandan ötürü yaratılanı sevelim.

Sevgili hemşerilerim ben ve personelim hizmetlerimizden bahsetmeyeceğim. Biz gece demeden gündüz demeden beldemizin değişimi ve gelişimi için durmadan yorulmadan seve seve hizmet etmenin kıvancını ve mutluluğunu yaşıyoruz. Bu güne kadar hiç kimseyi kapımızdan geri çevirmedi. Hangi hemşerimin bir derdi varsa onunla dertlendik bundan sonrada inşallah dertlenmeye devam edeceğiz. Bu vesileyle aynı inanç ve gayretle sizlerin efendisi değil hizmetkârı olarak çalışacağım buradan sizlere söz veriyorum. Gecemizin güzel hayırlı geçmesi dileğiyle hepinizi saygı sevgi ve muhabbetle selamlıyorum. Hepinize candan teşekkür ediyorum. Sağ olun varolun.

Vakıf Başkanı Mehmet Balcı'nın Konuşması:

Sayın genel müdürüm sayın belediye başkanları sayın il genel meclisi üyeleri sayın kaymakamım saygıdeğer misafirler Çetmi'nin değerli hanımefendileri ve beyefendileri hepinizi bu güzel gecede 15. Çetmililer gecesinde hoşgörü gününde hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli Çetmililer birçoklarınız yakinen biliyor ki, bundan 15 yıl önce böyle bir yolculuğa beraber çıkmıştık. Beraber yürüdük biz bu yollarda beraber ıslandık yağın yağmurda cenabı hak fırsat verdi imkân verdi ömür verdi ve bu güne kadar getirdik. Cenabı hak imkân verdiği müddetçe inşallah daha ileriye doğru daha güzelliklere doğru birliğe beraberliğe yardımlaşmaya dayanışmaya hizmet etmeye devam edeceğiz inşallah.

Değerli dostlarım kıymetli Çetmililer, biliyorsunuz bu yolculuğa beraber çıkmıştık bu güne ulaşamayan pek çok hemşerilerimiz de var. Allah onlara rahmet etsin. Rahmetiyle muamele etsin. Ne yapalım ki Allah böyle takdir etmiş. Cenabı hak b i z l e r i göndermiş bu güne kadar gelmişiz. Her şeyimiz bir

emanettir bunu iyi bilelim. Canımız emanet malımız emanet, çocuklarımız da emanet. Bu emaneti nasıl kullandığımız önemli. Nerede kullandığımız önemli. Hangi uğurda kullandığımız önemli. Eğer Allah için kullanamamışsak, eğer Allah için verememişsek eğer çocuklarımızı Kuranla İslam'la yetiştirememişsek ilimle irfanla bezeyememişsek yarın bunların elbette sorumluluğu çok büyük olacaktır.

Değerli kardeşlerim, söylediğimiz her şey emanet. Mallarımızda emanet. Eğer emaneti bize verenin yolunda harcayabilirsek Kur'an-ı Kerim'de aşağı yukarı iki yüz tane ayeti kerime var infakla ilgili. Allah cc. Diyor ki, eğer mallarınızı benim yolumda harcarsanız, ilim yolunda harcarsanız, çocuklarınızı yetiştirseniz size bunun karşılığını çok fazlasıyla kat kat vereceğim. Hatta bir ayeti kerimede, bir verirsiniz size yediyüzmisli vereceğim, hatta daha fazlası diyor. Bir ayeti kerimede

Allah cc. Mallarınızın müşterisi benim". Muhterem kardeşlerim dikkat buyurun lütfen, Allah diyor ki, "mallarınızın müşterisi benim. Allah'a malınızı satmak istermisiniz? Karşılığında ne var? Karşılığında cennet var. Çünkü bir ayeti kerimede Allah cc. Allah insanlardan mallarını alır, canlarını alır, karşılığında cennet verir diyor. Satmak istermisiniz? İşte hodri meydan. Efendimiz ne buyururlar? Bir

hadis-i şerifte üç kimse hariç kişinin öldüğü zaman ameli kesilir. Üç kişi bunlar, bu hayırları yaptığı müddetçe ilânihaye yani kıyamet

gününe kadar onların hayır defterlerine yazılır diyor aleyhisselâti vesselâm. Kimdir bunlar? Bir, sadakayı cariyede bulunanlar, ne demek? Okul yaptırmışlar çeşme yaptırmışlar, su yolları yaptırmışlar, camiler yaptırmışlar, medreseler yaptırmışlar, insanların hayrı için hanlar hamamlar yaptırmışlar, çocuk okutmuşlar, sadakayı cariyede bulunmuşlar. Bunların hayırları kıyamete kadar devam edecek hadisi şerifin ifadesiyle.

İkinci olarak faydalı ilim bırakanlar. Faydalı ilim bırakmak tabii kolay bir şey değil. İlim adamı yetiştirmek. İlim adamını, ilmi irfanı kabul etmeyen bunun faziletini bilmeyen ne bilsin ki? Kur'an-ı Kerimde rütbelerin en yücesi olarak kabul edilmiş ilim adamı. Cenabı Hak Kur'an-ı kerimde "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olurmu?" diyor. Elbette bir olmaz. Onun için ilim adamı yetiştirmek, yetiştiremiyorsan yetişenlere vesile olmak yardım etmek, ne kadar önemli bir husus. Diğer bir üçüncü konu biliyorsunuz hayırlı evlat yetiştirmek. Vakfımızın bu güne kadar en önemli idealide bu. Faydalı insan yetiştirmek.

İlme irfana hizmet eden insanlar yetiştirmek. Cehaleti ortadan kaldırmak. Değerli kardeşlerim şu memleket ne kötülük geliyorsa cehaletten geliyor. Bilmemeden geliyor. Onun için gelin cehaletle hep birlikte mücadele edelim. Gelin vakfımıza destek olalım. Gelin vakfımız için bir şeyler yapalım. Gelin onbeş yıl önce kurulan ve bugüne kadar pek çok hayırlı hizmetlere imza atan vakfımıza destek olalım daha iyi hizmetler yapsın.

Şu memlekette okumayan çocuk kalmasın. Ellerinden tutalım. Ciddi anlamda bir yazar şöyle diyordu bir yazısında, "ey Müslümanlar, çocuklarımızı muhakkak okutunuz. Çocuklarınıza mal biriktireceğinize malınızı harcayın çocuklarınızı okutun. Bunu yapamazsanız hiç olmazsa okuyan çocuklara yardım elinizi uzatın" ne kadar güzel söylüyor. Gelin yardım edelim. Gelin Allah'ın müşteri olduğu malı cenabı hakka daha kıymetli

şekilde tevdi edelim. Çünkü mal sahibi o. Hani Yunusumuz ne güzel söylüyor, "Mal sahibi mülk sahibi, hani bunun ilk sahibi?" Malda yalan mülkte yalan var birazda sen oyalan. Diyor. Mal sahibi bugün oyalanacaksın yarın bu mallar senin elinden alınacak. Gel öyle alınmadan önce onu Allah rızası için önceden harcada gelecekte ilânihaye hayır yapmana vesile olsun. Evet, bu konuda çok şey söylemek mümkün. Ama sözlerimi çok fazla uzatmayacağım. Gelin beraberce bu hayır kervanına ortak olalım. Bizimde bir tuzumuz biberimiz olsun. Azda olsa şu kumbaraya bir

damlada siz atın. Peygamberimiz şöyle buyuruyor dikkat edin lütfen, yarım hurmayla da olsa sadaka veriniz diyor alyhüselatı vesselam. Değerli kardeşlerim bir kere daha söylüyorum velev ki yarım hurmayla dahi olsa sadaka veriniz sizi sadaka vermeye ihtiyacınız var diyor efendimiz s.a.v. Yoksa bu yarım hurmayı dahi veremiyorsanız bari haklı bir sözle güler bir yüzle başkalarına hitap adinde sadaka olsun diyor. Onun için

değerli kardeşlerim gelin vakfa katkıda bulunalım. Bu mutlaka yarın karşımıza fazlasıyla çıkacaktır. Verdiğiniz üçlira, beş lira onlira yirmi lira yarın hadisi şerifinde ifadesiyle uhut dağı kadar çıkacak. Samimiyetle gelin beş lirada siz atın şu kumbaraya. Evet, hepinize teşekkür ediyorum. Bir iki hususu hatırlatacağım inşallah, geçen yıl kardeşlerimizin katkılarıyla bir kumbara yaptırarak bizde bunu şehirlerimizde dağıttık bazılarınız bu kumbaraya canla başla sahip çıktılar inanın büyük rakamlar elde ettik.

Bununla ilgilenen az veya çok katkıda bulunan bütün kardeşlerimize teşekkür ediyorum. Rakamları okuyorum ne kadar bağış olmuş

Antalya 7.620 lira,
Konya 3.000 Lira
Bursa 4.700 Lira
Anamur 1.350 Lira
Alanya 500 Lira
İzmir 2.420 Lira

Evet, bu kumbara bağışları vakfımıza teslim edilmiştir Allah kendilerinden razı olsun. Birde şunu açıklayacağım, önemli bir şekilde alkışlamanızı da rica edeceğim.

Kumbaralardan

Birinci çıkan hemşerimiz, yani tek kumbara bazında 1115 TL. ile Mehmet Ali Güven, tebrik ediyorum teşekkür ediyorum, Allah razı olsun.

İkinci olarak Hüseyin Yıldız kardeşimiz kumbarasından 752 TL. Çıkmış, kendisine teşekkür ediyorum. Allah razı olsun.

Üçüncü Hüseyin Gökgün kardeşimiz bu kez üçüncülüğe düştü. Hüseyin Gökgün 735

TL. ile üçüncü oldu. Kendisini tebrik ediyor teşekkür ediyorum.

Değerli kardeşlerim biliyorsunuz burada bir kermesimiz var her zaman çağrıda bulunuyoruz, kermesimize katkıda bulunun diye maalesef bu konuda Çetmililerin birçoğu sınıfta kalıyor. Kaç kişi diyebilir şu kermeste benimde bir şeylerim var diye? Allah razı olsun bir kısım hemşerilerimiz canla başla çalışıyorlar. Bir şeyler getiriyorlar satıyoruz. Aşağı yukarı **bu sene kermesten toplanılan bedel 15.000 TL.**

Civarında. Teşekkür ediyorum bu konuda katkıda bulunanlara. Burada çalışan elemanlarımıza, kızlarımıza diğer kardeşlerimize teşekkür ediyorum. Yalnız, biraz önce hemşerimiz değerli bir hanımefendi dedi ki, Çetmililer Çetmili hanımefendiler gelin yeni seneye salamura yaprak, kiraz vişne reçeli, nane, kekik, tarhana, gök bakla gurusu, nohut, fasulye, mercimek, salça, domates gurusu, kaymak ve benzeri şeyler... Çetminin ürünü olan organik olanları gelin hazırlayın kıştan yazdan... Gelecek yıl Çetmililer dostluk ve hoşgörü günü Ramazan Bayramının ikinci günü yapılacak o zamana hazırlanın, hazırlanalım... Hepinize şimdiden teşekkür ediyorum. Diğer bir hususuda arz edip sözlerime son vereceğim inşallah, vakfımız bu yılda burs vermeye devam edecek. Değerli kardeşlerim yakını olan veya öğrenci olan kardeşlerime lütfen duyurun vakıftan burs almak isteyen inşallah bu yılda burs vermeye devam edeceğiz. 4 yıllık okulda okuyan yüksekokul öğrencilerine 100 TL sekiz aylık, iki yıllık okulda okuyanlara da biliyorsunuz 80 TL aylık burs vermeye devam edeceğiz. Öğrenci belgesi, bir dilekçe, sekiz aylık kefilli bir senet, para kazandığı zaman geriye ödemek üzere, nüfus cüzdanı örneğiyle beraber vakfımıza müracaat ederse, ihtiyaç sahibi olduğunu bildirirse muhakkak vakfımızdan burs almaya hak kazanacaktır.

Beni sabırla dinlediğiniz için hepinize tekrar teşekkür ediyorum 15. Çetmililer hoşgörü gecesinin hayırlara vesile olmasını diliyorum. Ayaklarınıza sağlık hoş geldiniz şeref verdiniz. Hepinize tekrar saygılarımı sunuyorum. Hoşça kalın.

Evliya Çelebi Çetmi'de...

**Nurettin Özel tarafından
sahnelenen
Evliya Çelebi Çetmi**

Evliya Çelebi başta olmak üzere maiyetindekilerle sahneye gelen Evliya Çelebi (N. Özel) derin manalarla yüklü bir konuşma yaptı. İşte evliya Çelebi'nin konuşması:

"Efendim hepinizi saygıyla selamlıyorum. Ben, seyyahı fakir Evliya Çelebi. Karaman oğlu Mehmet Bey Erменеği payitaht ilan etmiş. Bana da haber salmış, gelsin gezsın yazsın. Ermenek'te ne varsa. Ben tarihçi değil seyyahım amma, bir bölük asker salmış üstüme... Kethüdayı gönderdi, şeyhülislamın hocasını gönderdi... Bizde yola düştük Erменеğe geçiyorduk. Baktık burada bir ses var.

Efendim benim Çetmiye ikinci gelişim. Birinci gelişimde bu kadar kalabalık değildiniz. Mezarlığa baktım, mezarlıkta kalabalık değildi. Şimdi bakıyorum mezarlıktakiler buradakilerden fazla. Ben geldiğim zaman Çetmi'de 50 hane ya vardı ya yoktu. 187 kadar nüfus vardı. Dokuz on sülale diyeyim gurup vardı. Ama hepsi ayrı sülale olmasına rağmen hepsi kardeş gibiydi. Sayıları azdı ama çalışmaları karıncadan daha fazlaydı. Sallangöplüden Ayboğazına kadar sekizbin gara dut ağacı saydım. Deyeceksiniz ki gara dutlar ne olmuş? Onun tamamını topluyorlar civar köylerden isteyene veriyorlar, şurubunu dışarıya satıyorlar. Bu şurup şifa şifa. Yine onbine yakın akdut. Yine onbini aşkın ihlamur ağacı. Yahu Çetmide ihlamurun ne işi var? Onun yapraklarını topluyorlar satıyorlar.

v

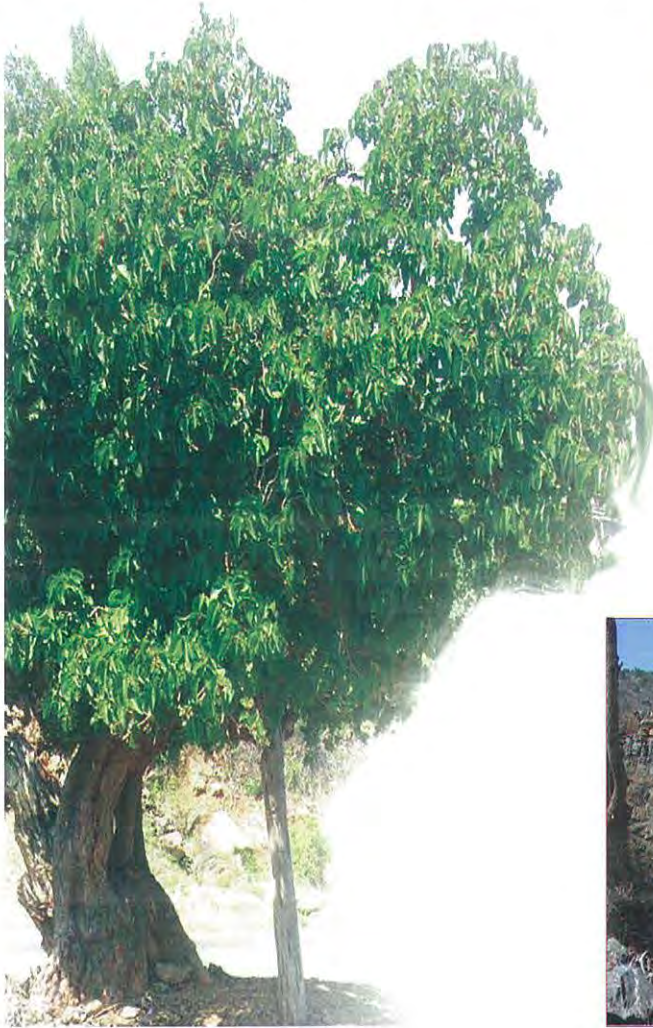

Bunlar bi tarafa koruda yirmikibin tane antepfıstığı ağacı vardı. Bu Antep fıstığının ağacı çıtlıkmiş. Senin babağın babası Antep'te askerlik yapmış getirmiş iki tane aşıcı dağdaki bütün çıtlıkları aşılattmış. Ve 22 bin Antep fıstığı ağacı olmuş. O bi tarafa kızıl kaya diye bir mevkie sumak dikmişler dağ taş olduğu gibi sumak. Yahu dedim muhtar bu kadar sumağı nasıl yetiştirdiniz? Dedi ki biz sadece onları koruyoruz çoğalıyor. Çetmi'nin girişinde derenin üstünde bir köprü vardı. Kemer köprü diyorlardı ama derenin üstünde ineğim sağma gibi süzülüp dururdu. Sonra onu sel alıp gitmiş. Bu köyde benim en çok hoşuma giden şey köydeki yaşlılar bir araya geliyor ve ihtilafları çözüyordu. Ahmet'te bunların verdiği karara razı Mehmet'te razı. Büyüklere karşı bir saygı ve

sevgi vardı. O günlerde dikkat ettim yoldan bir erkek geçerse kadınlar önünü kesmezlerdi. Çetmi de o günkü adetlere göre bir oğlan bir genç kızın saçını keserse o genç kıza başka hiçbir oğlan yan bakamazdı. Saçını kesti artık o onun olurdu. Üç tane su değirmeni vardı. Demirci dükkânları vardı. Üzüm bağları vardı. Herkes pekmez kaynatıyordu. Baktım bu gün o bağları göremedim. Her evde bir dokuma tezgâhı vardı. Köylü kendi koyununun yününü eğiriyor ve dokuyordu.

Şimdi şunu söylemek istiyorum hepinizin attığı taş bir yere giderse o zaman Çetmi daha güzel olacaktır. Hepinize saygılar sunuyorum."

Vakıf Yararına tertiplenen açık artırma...

Bursa'da yaşayan ve Özkonyalı Tekstil firmasının sahibi Memiş Uslan'a el işlemesi ile yapılan bayrak 8000 TL'ye satıldı. Her zaman ve her yerde Çetmililer için yapılan bütün faaliyetlerde öncü olan, yol gösterici yapıcı kişiliği ile bütün hemşerilerimizin gönlünde taht kuran Memiş Uslan; "Çetmililer vakfı bizim gözbebeğimiz göz nurumuz dolayısıyla ben bunu bir ağalık nişanesi için almıyorum. Biz bu vakfı ne kadar çok sahiplenirsek o kadar mutlu oluruz." Dedi. Kendisine belediye başkanı el işlemesi bayrağı takdim etti.

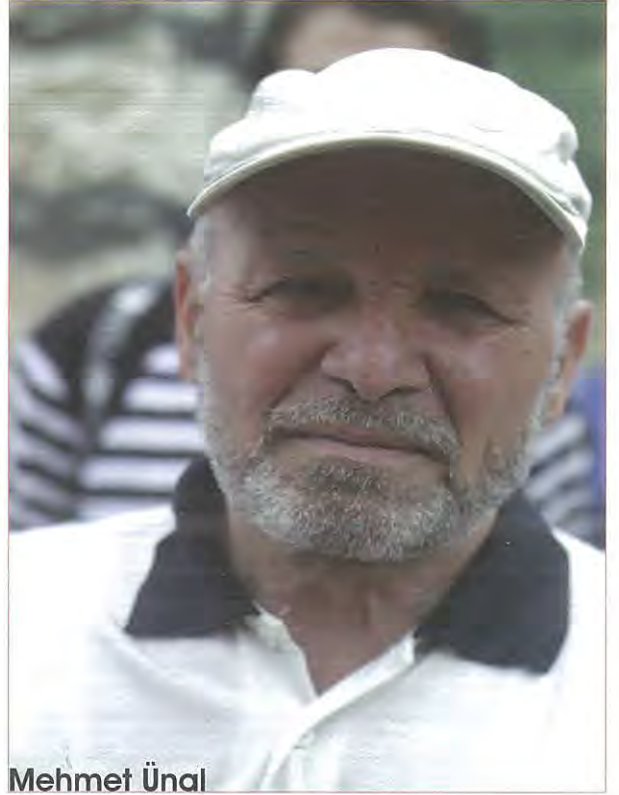

Memiş Uslan

Bilgisayar satışı için yapılan ihaleye Bursalı işadamımız Mehmet Ünal katıldı. Açık artırmaya çıkartılan bilgisayarı 3000 TL. Ye aldı ve vakfa bağışladı.

Mehmet Ünal "Ünal Tekstil" in sahibi. Vakfın kuruluşundan bu güne her zaman en ön saflarda bulunuyor. Çizgisinden asla taviz

vermeden hayır işlerinde önde ve öncü oldu. Vakıf onun gibi insanlar sayesinde yolunu buluyor ve hayra hizmete devam ediyor. Bilgisayarı Vakıf Başkanımız Mehmet Balcı takdim etti.

Mehmet Ünal

Çetmi amblemi ve resmi olan saat tabloların satışına geçildi. İzmir'den katılan hemşerimiz Ahmet Güçlü, "Bu güzel vakfı yaşatan bütün hemşerilerimize katkıda bulunan bütün dostlarımıza sevgi ve saygılarımızı sunar gecenin hayırlara vesile olmasını cenabu Allah'tan niyaz ederim." Dedikten sonra, "Bu tabloyu Yamanlar koleji adına 1750 TL'ye Mehmet Yerlikaya arkadaşımız almışlardır. Kendisi kolejde görev yapmaktadır teşekkür ediyoruz" dedi. Vakıf başkan yardımcısı Mahmut Uçar takdim etti.

Baki Solmaz

İkinci tablo Ayboğazi sudökülen şalesi Fransa'da yaşayan solmaz Çorapları firmasının sahibi değerli hemşerimiz Baki Solmaz'a 3000 TL'ye verildi.

Çiçek motifleri ile işlenmiş tablo İstanbul Tente firması sahibi Eyüp Boz'a 5000 TL'ye verildi.

Eyüp boz ile telefon bağlantısı kuruldu. Telefonda "hayırlı uğurlu olsun diyorum. İsimden dolayı geledim, oradaki büyüklerime saygılar sunuyorum" diyen Eyüp Boz' hepimizin bildiği Gazi Topal Hüseyin rahmetlinin en küçük oğludur. Hani Kahveci Abdurrahman'ın kahvehanesinin karşısında bulunan gazi Topal Hüseyin... Onun gaziliği nereden geliyor sorusu akla gelebilir. O köyümüzün belkide yöremizin ilk güneydoğu gazilerindendir.

Günün Sürprizi

Antalya'da ikamet eden ve inşaat firması sahibi olan Dede Bozdemir sahneye geldi.

"Ben Çetmi'liyim Antalya'da oturuyorum Dedeoğlu inşaat. Saygıdeğer misafirler kıymetli hemşerilerim. Şu anda hemşerilerim birçok emanetler aldılar Allah onlardan razı olsun

cenabı Allah bizlere nice nice böyle kazasız belasız geceler yapmayı nasip etsin. İnşallah. Hemşerilerimle gurur duydum ve bende kendim Dedeoğlu inşaat adına Antalya'dan bir daireyi vakfımıza bağışlıyorum." Dedi. Evet, günün sürprizi buydu işte. Hepimizin yakinen bildiği Dede Bozdemir kimimizin bir ömür boyu çalışarak kazanamayacağımız bir daireyi vakfa bağışladı.

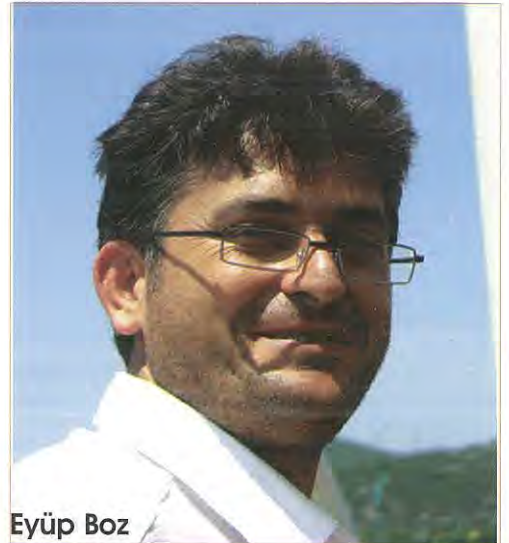
Kürsüye gelen vakıf başkanımız Mehmet Balcı,

"Gerçekten Dede Bozdemir kardeşimiz bu güzel bağışı ile bizleri büyük bir sevince boğdu. Ben yardımlarının cenabı hak tarafından kabul edilmesini diliyorum. İnşallah bu nevi

yardımların sürmesini bekliyorum. Ben bu güzel yardımına jest olarak Kültür Bakanlığı tarafından bastırılan piyasada baskısı bulunmayan çok değerli bir Kur'an-ı Kerim'i kendisine takdim etmek istiyorum. Cenabı hak yardımını kabul etsin diyorum. Bu hayat kitabı Kur'an-ı Kerim'i kardeşimize takdim ediyorum." Diyerek Dede Bozdemir'i kutladı.

Dede Bozdemir

Eyüp Boz

Vakfa ve Çetmililere Hizmet Edenlere Plaketler verildi

Bu sene vakfa ve Çetmililere hizmet edenlere vakıf tarafından yaptırılan plaketler verildi.

Mehmet Özel'e belediye başkanı Osman Arı tarafından plaket verildi.

"Saygıdeğer hemşerilerim bu yıl gördüğünüz gibi yalnız geldim. 54 yıldır benimle beraber Çetmiye gelen eşimin hepinize selamları var. Saygıları var. Hepinize saygı ve sevgilerimi sunarım. Dün başkanlığımda yapılan Çetmililer vakfı çok güzel bir karar aldı inşallah önümüzdeki sene gene burada olacağız Allah ömür verirse. Sizden

istihdamım sayın başkanın biraz önce sizlere yalvarırcasına rica ettiği yardımı yapın ayrıca genç ve çalışkan belediye başkanımızı huzurunuzda tebrik ediyorum. Bugün dışişleri bakanı hemşerimizin buraya gelmesi hepimizi mutlu etmiştir saygı ve sevgilerimi sunuyorum efendim."

Osman arı'ya Mahmut Uçar plaketini takdim etti.

Kon-teve genel yayın

yönetmeni **Nurettin Bay'a** Osman arı plaketini takdim etti.

Nurettin Bay:

"Hepinize merhabalar bugün sayın bakanımla yaptığım röportajda gündeme geldiği için özellikle duymanız için hassasiyet göstermeniz için burada bugün belde içinde gezerken Sayın Ali Ayva'tla beraber asırlık taş mimariyle yapılmış eski evler gördük. Bir kısmı yıkılmak üzere. Bunların korunması gerekiyor. Gelecek dönemlerde çok güzel yollar yapabiliriz. Şelaleyi yeniden düzenleyebiliriz, şehrimize güzel caddeler kazandırabiliriz ama bu evleri bir kez daha yapmak zor olabilir. Buraları büyük bir hassasiyetle sit alanı bile ilan edebiliriz, evlerimizi koruyalım. Bu güzel gecede hepinize teşekkür ediyorum. Özellikle sayın başkanımın başarılarını gördükçe seviniyoruz. Sayın genel müdürüme de bu güne kadar buraya yaptığı katkılardan dolayı teşekkür ediyorum. Bütün belde belediye başkanları il meclisi üyelerimize de katkılarından dolayı teşekkür ediyorum sağ olun."

Mehmet Ünal'a vakıf başkanı Mehmet Balcı plaketi takdim etti.

Memiş Uslan'a Osman arı plaketi takdim etti.

Zehra Gökgün adına eşi

Hüseyin Gökgün'e Ahmet Güçlü plaket verdi.

Hüseyin Gökgün:

"Değerli eşim şunu söylemek istemişti ben Çetmiyi bir çetmili kadar sevemesem de ondan daha az sevdiğimi iddia etmem demıştır. Yani Çetmiyi bir çetmili kadar sevdiğini ifade etmiş saygılar sunmuştur."

Halis uçar'a. Mehmet Ali Güven takdim plaket verdi.

Mehmet Bozdağ'a Bolay belediye başkanı Celal Bayram Bey takdim etti.

Baki Solmaz'a Balcılar belediye başkanı **Ahmet Karaalp** plaketini takdim etti.

Cetmim. com'un kurucusu **Ahmet Semerci'ye** Plaketini Mahmut Uçar verdi.

ÖLÇÜLÜ OL DERS AL!

Sevgili Dostlar;

Güzel Türkçemizde bazı kelimelere derin anlamlar yüklenmiştir. Saygı, sevgi, hoşgörü, dostluk, itibar, güven, dua, ibadet bunlardan bazıları. Herkes kendine göre mana yükler bu kelimelere. Deyimler vardır, insan hayatına yön veren. Çizmeyi aşmak, göze batmak, göze girmek, kazan kaldırmak, ders almak gibi. Bize düşen bunlardan anladığımızı yaşantımıza yansıtmaktır.

Günlük hayatta yemek, içmek, giyinmek, uyumak, konuşmak, mesleğini icra etmek gibi kısaca her türlü aktivitede uyulması gereken kurallar vardır. Ölçüye riayet etmeyen, ders almayan hem kendisine hem de çevresine zarar verir. Dostlarını, sevenlerini üzer, düşmanlarını sevindirir. Ölçüsüz insan ölçüsüz tepkilerle karşılaşır. İstedikini söyleyen, istemedikini ıstır. İstedikini yapan, istemedikini ile karşılaşır. Geçmişinden ibret almayan başkalarının maskarası olur.

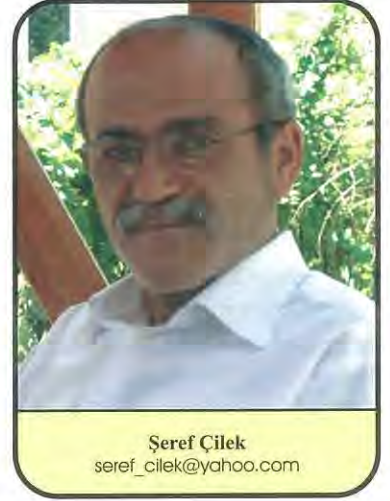
Yapmaması gerektiği halde sınırlarına hâkim olamadığı için yaptıklarından, söylediklerinden dolayı pişmanlık duymayan, keşke kendimi tutabilseydim demeyenimiz var mı?

Cahilliğinden, bilgisizliğinden ya da yanlış bildiğinden, her söylenene inandığından, sorup soruşturmadan problem çözmeye kalkıştığından, problemi daha karmaşık hale getirene, şahit olmayanımız var mı?

Yanlış bir kişiye karşı yapmışsa onu gördüğü zaman içi cız etmeyen, utanma duygusu yaşamayan var mı acaba?

Ramazan ayında oruç tutmadığınız bir günün akşamında ezan okunmaya başlayınca içinizi hüznü kapladı mı? Ertesi gün için ne karar aldınız?

Ölçülü davrandığı için, ölçüyü kaçırmadığı için sonradan "oh be" diye sevinmeyenimiz var mı?

Şeref Çilek
serif_cilek@yahoo.com

Hatasını kabul etme olgunluğunu gösteremediği için, beni yanlış anladınız, şunun için böyle yaptım gibi yavan bahanelerle hatasını savunmaya çalışanlarla karşılaşmayan yoktur. Hâlbuki bir hatayı kabul etmemek, ders almamak, düzeltmemek başka bir hatadır. Ataklığa düşmüş insan gibi çırpındıkça batmaktır.

Beynini iyi kullanan, kendinden emin olan insan hatasını kabul eder. Hatasını kabul eden insan, olgun insandır. Kendine güvenen, kendisi ile barışık olan insan hatasını kabul eder. Özür dilemekten kaçınmaz Kendi hatalarını, yanlışlarını olduğu şekliyle başkalarına anlatabilir. Hatasına gülme cesaretini gösterir. Kendi hatalarına, aptallıklarına, kabalıklarına gülebilen insanlar, doğruyu daha kolay bulabilen insanlardır. Hatalarından korkan, hatalarına, yapıcı, yaratıcı, düzeltici tepki göstermekten korkan insanlar daha çok hata yapar

Hatadan dönmek, hatayı kabullenmek, özür dilemek insanı küçültmez, aksine yüceltir. İnsanın içtenlikle özür dileyebilmesi için, kendine hâkim olması, temel ilke ve değerlerin sağladığı köklü bir güven duygusunun bulunması gerekir.

Şems-i Tebrizi, Mevlana'yı ziyaret için Konya'ya yaklaştığında kağnısıyla yolculuk yapan bir köylü ile karşılaşır. Zayıf ve bitkin öküzünün çektiği kağnı ile ağır aksak yoluna devam eden köylü ile Şems-i Tebrizi arasında şu konuşma geçer.

Şehre gidiyorum seni kağnıma alabilirim.

Şems, gülümser. Senin öküzün kendini taşıyamıyor.

Köylü alınır, bu söze. Öküzümü küçümseme, hakaret etme derviş. O, zayıftır, güçsüzdür ama hain değildir. Kötülük bilmez, hile bilmez, gücü yettiğinde işini yapmaya çalışır.

Şems'in yüzünde bir mahcubiyet belirir. Senden ve öküzünden özür dilerim, hata ettim, beni bağışlayın.

Köylü şaşırır. Bu güne kadar çok inciten oldu ama hiç özür dileyen olmadı. Sen öküzden bile özür diliyorsun. Bunda bir hikmet olmalı.

İnsan beşerdir şaşar sevgili okuyucu. Önemli olan hatayı kabullenmek, yanlıştan dönmek ve ders almaktır. Çünkü yanlışlar doğrulardan daha çok öğreticidir. Şunu

unutmamak gerekir. Yanlıştan hiç kimse yapan kadar ders alamaz. Yanlış yapan, yanlışından dönmemişse başkalarından anlayış beklemek saflik olur. Yolculuk yaparken yanlış yola saptığımızı fark ettiğimiz an, geri döner doğru yöne devam ederiz. Daha sonraki yolculuklarda aynı yol ayırımında tekrar yanlış düşmeyiz. Peki, günlük hayatta, insan ilişkilerinde neden tekrar tekrar aynı yanlış yapıyoruz. Alış verişlerde neden hep aynı yalanlara başvururuz. Neden insanları kandırırız. Unutmamak gerekir ki, küçük hatalar, saygısızlıklar, nezaketsizlikler, merhametsizlikler büyük değerler kaybettirir.

Sevgili Dostlar: Hayatında hatası yanlış olmayan, yaşananlardan ders alan, utanacağı bir geçmişi olmayan, geriye dönüp baktığı zaman vicdanı sızlamaz yüzünü buruşturmaz. Bilakis içi huzur dolar, yüzünü tebessüm kaplar, uykusunu rahat uyur. Öyle sanıyorum ömrünü tamamladıktan sonra mezarında da rahat uyuyordur.

Hüseyin Alp Özel

Onu çok çok iyi tanıdığımı zannediyorum. Birçok iyi güzel hasletler onun hareketlerine yön verir, davranışlarını şekillendirir. Bilinmesinde fayda olduğuna kanaat getirdiğim Hüseyin'in kimi özelliklerini burada saymakla bitiremem.

Bir defa, her işinde mutlaka nizam ve intizam vardır. Prensip sahibidir. Duymasın ama tanıdığım Çetmililer içinde kendisinden çok şey öğrendiğim ender şahsiyetlerden birisidir. Yeter ki onunla bir olmaya görün, yanında vaktin nasıl geçtiğini bilemezsiniz. Her hareketi, her davranışı, her konuşması kendisine hayranlık uyandıracak derecede ölçülü, sade ve samimidir. Harika esprileri ile sizi neşelendirirken, anlattığı şeylerle ufkunuzu açar. Onun ağzından dinleyeceğiniz şarkı ya da türküler adeta farklı bir mana ile içinize işler. Sizi alıp götürür bir yerlere. İşte o zaman, o zamana kadar farkına varmadığınız, dikkatinizi çekmeyen kimi duyguları doyasıya yaşar, içinizin derinliklerinde bir sevinç neşe ya da hüzün hissedersiniz.

Düşünceleri berrak, ufkı geniş konuşmaları anlamlı ve seviyeli.

Hiç unutmadığım bir önerisi hala kafamı meşgul eder durur. Köyde bulunan yaşlı ve kendisine bakamayacak derecede muhtaç olan kadın erkek ihtiyaç insanlarımıza hayatlarının son demlerinde rahat edebilecekleri bir ortam ve imkânlar oluşturmak gerektiğinden

bahsetmişti. İhtiyarlarımız teker teker ayrılıp gittiler aramızdan sessiz sedasız. Hâlbuki ta o zamanlarda dinlemeliydik Hüseyin'i. Şimdi kendi kendime acaba çok mu geç kaldık? Diyorum.

Bizler, insanımıza örnek olabilecek şahsiyetlerin varlığı ile gurur duymalı ve onların fikirlerinden istifade etmeyi bilmeliyiz.

Adı sanı şanı şöhreti mevkisi ve makamı ne olursa olsun bütün insanlar Allah'ın hudutlarını tayin ettiği bir hayatı yaşayıp bu dünyayı terk edecekler.

Ölümü erteleyemeyiz... Hayatı ya da zamanı dondurup durduramayız. Geçemeyeceğimiz engelleri aşacak bir güçle donanmak ve hayatı yaşanabilir kılmak için sevdiklerimizle hemhal olmak ve onlarla beraber yürümek gerek.

Bu yürüyüş esnasında size yarenlik edebilecek dost şahsiyetler varsa etrafınızda, yolunuz her daim açık, ufkunuz her dem aydınlık ve yarınlığınız her ne olursa olsun emin ellerde olacaktır.

Hele hülasa, lafın kısası Hüseyin "dost" tur, "yaren"dir. Yerinde "arkadaş" hatta "kardeş"tir. "Can"dır, "canan"dır.

Bilinsin ki o bizden, içimizden birdir.

Kendisine "mutluluk gölgen olsun" diyor, her iki cihanda saadetler diliyoruz.

Kerim Bozdağ

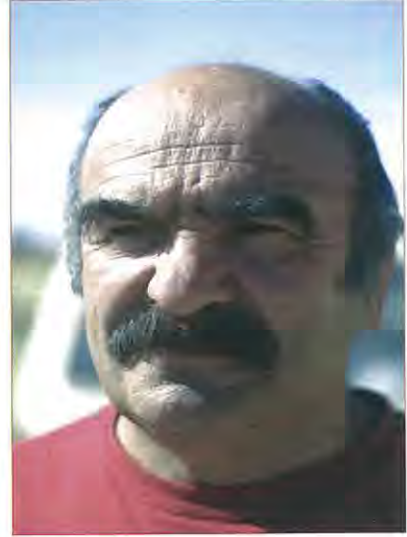
Çöplük Faresi

Onu yağmurlu bir nisan akşamında tanıdım, tedbirsizlikten midir nedir bilmem, bilmem diyorum beklide onunla tanışmam için bitti arabamın benzini, ya da benim öyle işime geliyor... Hz. Âlinin dediği söz aklıma geliyor bu vesile ile "bu güne kadar hiç benim dediğim olmadı hep onun dediği oldu"... Neyse gelelim hikâyemize. Dedim ya arabam birden gaz kesti ve şak diye kaldım yolun ortasında, üstelikte işim çok acele, çok sevdiğim cancığır bir arkadaşımın cenaze törenine yetişeceğim...

Arabadan imdim kaputu açtım, ama şakır şakır yağmur yağıyor, acaba sağa sola çıkan kablo var mı diye baktım ama ortalıkta sallanan tek bir kablo ucu yok, kaputu kapadım bir daha denedim yine tık yok, direksiyon başında geri yaslanıp kaldım öylece...

Aradan ne kadar zaman geçti bilmem camım tıkladı birden bir de ne göreyim onbeş dakika önce yolda görüşte arabaya almadığım meczup görünümlü yaşlı adam, camı indirmeden bir an düşündüm, o da yolda kalmıştı bende ve artık ben onu onbeş dakika öncesinden daha iyi anlıyordum... Camı indirdim dolaş gel ıslanma dedim... O gülümsedi iliklerime kadar ıslandım zaten vitesi boşa alda iteleyeyim beş altı yüz metre ileride petrol var dedi.

Vitesi boşa aldım adam itelemeye başladı, yağmur hala devam ediyordu ve adam tek başına olmasına rağmen araba bayağı yürüyordu... tam petrol görünmüştü ki kontağa bir yokladım araba birden çalışmaya başladı biraz gidip durdum geri geri gelecektim ki baktım adam üstü başı simsiyah yağ olmuş koşturup geliyor, kapıyı açtım benzine yağ karışıyor galiba doğru tamirciye gitsen iyi olur dedi, bırak tamirciyi şimdi hadi atla dedim yok asla olmaz üstüm başım yağ içinde koltuklarını mahvederim sonra dedi, önemi yok hadi diyerek güç bela ikna edip

Nurettin Özel

bindirdim abraya, uzun bir süre sessiz gittik, aklından geçenleri biliyordum, az önce neden beni almadında şimdi bin arabaya diye ısrar ettin diye düşünüyordu ve ben hep bu soruyu sormasını bekliyor, ona mantıklı ve onu kırmayacak bir cevap bulmaya çalışıyordum.

Allahtan sormadı ve ben ona sordum seni nereye bırakayım dedim, o gülümsedi ve çöplüğe dedi, çok esprili biri olmalı dedim içimden, tekrar sordum o tekrar çöplüğe dedi ve açıkladı evim orada çünkü dedi. Hayatımda hiç çöplüğe gitmemiştim, hatta bu şehrin çöplüğü varmı yokmu onu bile bilmiyordum. O zaman yolu sen tarif edeceksin dedim, tamam dedii.

Kısa bir zaman sonra etrafa pis kokular yayan dağ yığını çöp atıklarının içinden geçerek evim dediği teneke bir barakaya geldik, az ileride başka teneke barakalarda vardı ve birinin önünde at arabası duruyordu... Yağmur hala yağıyordu teneke barakanın kapısını genç ve yakışıklı bir delikanlı açtı ve barakaya girdik...

İçeri girdik ve oturduk küçük ocağın başına. Ocakta çaydanlık fokur fokur kaynıyordu. Genç bize çay döktü. Tam çaylarımızı içerken adım can dedim. O da benimde Osman dedi ve güldü. Ekiden molla Osman derlerdi, ama şimdi çöpçü Osman diyorlar. Gerçi Osmanı bile pek ekleyen kalmadı artık diyerek geçmişe daldı birden. Belikli geçmişinde derin yaraları ve acıları vardı. Ben işin o tarafına pek girip acılarını tazelemek istemedim. Sessizliğe katıldım, adamın gözlerinden iki damla yaş aktı yanaklarına... Ben konuyu değiştirmek için oğlunuz mu diye sordum, adam gülümsedi, yok dedi Ömer öğretmen, çöplükteki çocuklara okuma yazma öğretiyor onun için burada dedi. Ben nasıl yani burada okul mu var diye sormuşum birden. Ömer güldü... Yok, henüz okulumuz yok ama onun için malzeme ve para biriktiriyoruz yakında yapacağız dedi.

Meğer Ömer'le Osman baba bir parkta tanışmışlar, Ömer cebinde kalan tüm parasını Osman amcanın yere serdiği bez parçasının üzerine atmış ve amca bütün param bu, ben öğretmenim ama işsizim bana dua ette bir an önce iş bulayım demiş... Osman amcanın da çöplükteki çocuklar gelmiş aklına hem Ömer'e destek olmak, hem de çocuklara hiç değilse okuma yazma öğretsin diye Ömer'le anlaşmış Ömer de gelip barkaya yerleşmiş ve 15 kadar çocuğa ders vermeye başlamış. Osman amcada her aya Ömer'e maaşını ödemiş... işin bu kısmında Osman baba güldü, işler kesat gitti üç aydır maaş ödeyemiyorum ama sağ olsun bırakıp gitmedi dedi...

Peki, nasıl öğreniyorlar mı bari dedim en çok okuduğu hikâyeleri seviyorlarmış. O zaman sık sık kitap alıyor olmalısınız dedim güldü Ömer yok dedi çöpte gelen parçalar şimdilik bize yetiyor dedi, yani çöpten kitap mı derken Ömer sözümü kesti, bir yazarın hikâyelerine aboneyiz şimdilik, onun yırtıp çöpe attığı müsvevteleri buraya geliyor bizde hep beraber bir araya getirip birleştiriyoruz okuyoruz. O zaman neden

yırtıp atıyor peki yırtmadan versen demişim birden, adamı tanımıyoruz ki dedi Ömer hep beraber güldük... İyi yazıyor o zaman dedim, sürekli okuduğunuza göre, bir tanesini devamı gelmedi dedi Ömer, şu an bütün çocuklar çöplerin arasında hikâyenin devamını arıyorlar, ama bir türlü gelmedi... iyi bir hikaye olmalı dedim, iyi ve ilginç, hikaye bir çöplükte geçiyor ve çöplükteki çocukları anlatıyor ve onları anlatıyor dedi Ömer... Bir saat sonra kesildi tenekenin üzerin de duyulan tıktılar, yağmur dinmişti ve ben arabamla çöp yığınlarının arasından yol bulup ana yola çıkmaya çalışırken onlar teneke barakanın kapısında bana hala el sallıyorlardı... Sonu gelmeyen hikâyeyi bende merak etmiştim, hikâye güzeldi yazarı bilsem sonu mutlaka çöplükteki çocukları zaferi ile bitsin diye eline ayağına kapanırdım... Çünkü çöplükteki çocuklar ilk defa kendilerinden bir hikâye bulmuşlar ve her biri kendini hikâyedeki kahraman yerine koymuş ve onunla ödeşmişlerdi, kahramanın başarısı kendilerinin başarısıydı...

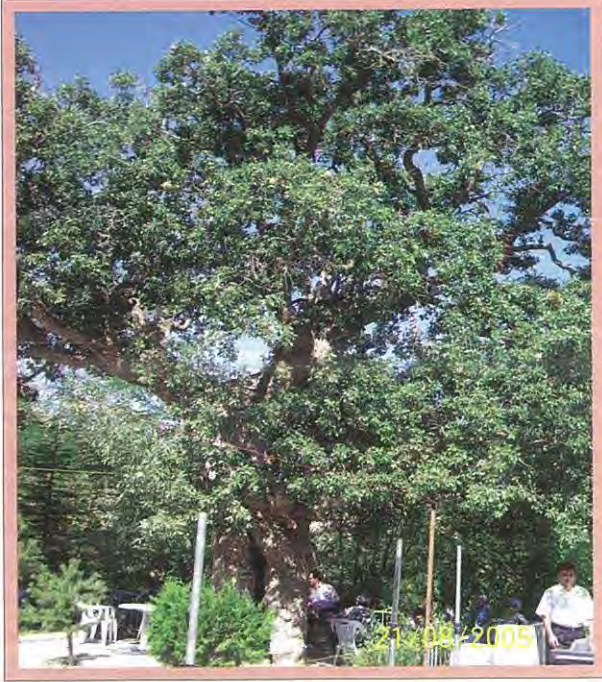
Ertesi sabah güneşin ışıkları yeryüzünü aydınlatmaya başladığı an bir ses yükseliyordu çöplükte sanki bir özel okulun bakımlı ve gür sesli çocukları gibi tenekelelerden yarım yamalak okul yapılmaya çalışılmış barakanın önünde andımızı söylüyordu çocuklar, türküm doğruyum çalışkanım... Çalışkan olmasına çalışkandılar, hepsi cin gibiydi ama, onlar çöplükte doğmuşlardı ve çöplükte büyüyeceklerdi, attıkları taş çöplüğün dışına bile çıkamazdı...

Andımız bitip çocuklar içeri girmeye başlarken şehrin çöp kamyonları yeni çöpler getiriyordu çöplüğe ve insanlar ak babalarla beraber üşüşüyordu çöp yığınlarının üzerine...

Osman baba yine çöplükte bulunup okuma kitapları arasına dâhil edilen bir mesnevi cildiyle geldi sınıfa, her sabah ilk dersi o veriyordu, ders olup ta mesneviden birkaç sayfa okuyor ve çocuklarla Mevlana'nın ne demek istediği anlamaya çalışıyorlardı...

Bu cihan bir ağaca benzer diyordu Mevlana ve bizde o ağacın ham veya olgun meyveleri, ham olanlarımız ağacın dalına sim sıkı sarılmışlar, bir türlü ağacı bırakmak istemiyorlar, çünkü onlar saraylara sultanlara layık değiller, çünkü onlar hamlar, tadları acı...

Osman baba daha okumasını bitirmemişti ki, işte tam o anda kapıdan Ömer abi, Ömer abi diye yetişkin bir çocuk girdi sınıfa, herkes ona baktı birden. Çocuk bir nefeste söyledi söyleyeceğini. Yeni bir kamyon gelmiş içi kâğıt doluymuş ve hikâyenin sonu orada olabilmemiş...

Çocuklar izin bile istemeden kalkıp koştular bir anda boşalttılar sınıfı. Ömer ve Osman baba barakanın önüne çıktıklarında çocuklar peşlerinde havlayan köpeklerle aldırmadan çöp yığınlarının arasında uzaklaşıp gittiler...

Hemen hemen her gün aynı şey yaşanıyordu burada, çocuklar hikâyenin devamını buluruz ümidiyle can hıraş çalışıyorlardı, anne ve babalarda memnundu bu durumdan hatta hikâyenin sonu bulunmasa diye dua ediyorlardı neredeyse, çünkü çocuklar hikâyenin sebebine çok iyi

çalışıyorlardı...

Bir öğle üzeri siyah bir araba yaklaştı çöplüğe, çöplükteki köpekler dâhil herkes durdu arabaya bakıyordu, sonra köpekler arabaya doğru koştular havlayarak ve arabadakiler her kimse dışarı çıkamadılar... Ömer yetişti arabadakilerin imdadına... Bir kadın ve on sekiz on dokuz yaşlarında güzel bir kızdı gelenler, kızın ölmüş babasından hediye bir kolyesi varmış, annesi de bir türlü babasını unutturamamış kızı, bir gün öfkelenip kolyeyi çöpe atmış, tabii ki çöpten de çöplüğe... Sonradan kolyeyi arayan kızı ikna edememiş annesi ve çöplüğe onu aramaya gelmişler...

Dağ gibi yığınlar arasında küçük bir kolye, çok zor dedi Ömer, gerekirse bütün ömrümü onu aramakla geçirebilirim dedi kız... Çünkü o benim babamdan kalan tek hatıra...

Tamam dedi Ömer, onu senin için arayacağım, hatta buradaki herkes arayacak, iki gün önce dedi anne, iki gün önce gelen çöplere bakmalısınız... Ben de bakacağım dedi kız, bu pislik yığını arasında mikrop kapar iki günde ölürsün dedi anne, bırakmadı kızını.

Ondan sonra birkaç defa daha geldi siyah araba, sonraları sadece kız gelmeye başladı Ömer'le kız arama yaparken çocuklar kızın bisikletine binerek hikâye aramayı unuttular neredeyse...

Ömer çok sevmişti kızı, kızda Ömer'i... Olacak iş değildi bu ama şair demiş ya aşka hudut çizilmiyor Mihriban diye... Ömer de melike'de hudutlarını aşmışlar birbirlerini sevmişler, evlenmeye bile karar vermişlerdi... Ömer Osman babaya anlattı durur mu, vaz geç dedi Osman baba ama vazgeçmedi Ömer...

Uzun uzun bu konuda düşünen Osman baba, büyükçe bir mıknaş bağladı büyük bir sopanın ucuna ve o da kolye aramaya koyuldu çöp yığınlarının arasında, amacı bir an önce kolyeyi bulup iş daha fazla ileri gitmeden kızın ayağını çöplükten kesmek ve gece gündüz kız için yanıp tutuşan Ömer'i kurtarmaktı...

>

İki gün aramadan sonra buldu kolye, miknatisin üzerinden kolyeyi çekip alan Osman baba bir anda şok oldu, bu muydu aradığın diye kıza sordu, evet bu dedi kız babamın hediyesi ben çocukken almış deyince Osman baba avucunda kolye çöplerin arasına yığıldı kaldı... Onu barakaya taşıdılar, kolye hala avucundaydı sım sıkı tutuyordu onu...

Akşamüzeri kendine geldi Osman baba, kız kolyeyi istedi, hayır dedi Osman baba annen gelmeden bunu sana veremem, annen gelsin çocuklara hediyelerini getirsin ancak o zaman alırsın bunu benden diye bitirdi sözünü.

Annesini aradı kız, Osman baba Mehlike, Ömer çocuklar hep birlikte karşıladılar anneyi... Anne karşısında Osman babayı görünce şok oldu birden, senin ne işin var burada diye bağırdı Osman babaya. Sakin ve yumuşak bir ses tonu ile karşılık verdi Osman baba, eğer mahkeme kızımı bana vermiş olsaydı, hiçbir zaman ona annen öldü demezdim dedi dudakları titreyerek... Senin yanında olsaydı senin gibi çöplük faresi olurdu, ben onu okuttum, ona iyi bir hayat verdim, iyi bir gelecek hazırladım sen ne yaptın ha, sen ne yaptın... Gülümsedi Osman baba ölü bir adam ne yapabiliirdi ki dedi gülümseyerek, sonra Mehlike ye uzattı kolyeyi ve döndü gitti barakasına...

Annesi hadi bin arabaya diye çekti Mehlike'nin kolundan... Hayır dedi mehlike ben artık çöplük faresinin yanında kalacağım anne diyerek binmedi arabaya, kadın öfkesinden köpürerek arabasına binip son sürat uzaklaştı oradan...

Mehlike de baba özlemi, Osman babanın yıllardır yüreğini yakan evlat hasreti... Kucaklaştılar baba kız ve saatlerce öylece kaldılar...

Üç koyun kesti Osman baba çöplükteki herkes o gece bayram etti... Köpekler kemiğe doydu çocuklar da ete... Yüzü gülüyordu Osman babanın, bir taraftan da rahatça ölebilirim artık dünyayla işim bitti diyordu, diğer taraftan da onu sana emanet ediyorum evlat diyordu Ömer'e...

Şafak vaktine kadar sürdü konuşmaları... Sabah doğru olduğu yerde uyudu kaldı herkes, ertesi sabah herkes uyandı tek Osman baba uyanamadı uykusundan... Çöplük faresi ölmüştü, ama hala yüzü gülüyordu yattığı yerde... Hikâyenin sonu onun cebinden çıktı, hikâyeyi yazan oymuş meğer sonunu bağlamıştı ve çöplükteki çocukların hepsi ya okumuş, ya da ticarete atılmış büyük adam olmuşlardı. Çünkü başarmak için zengin ya da fakir olmak o kadar önemli değildi, başarmak için inanmak, azmetmek ve çalışmak yeterliydi, böyle bitirmişti hikâyesini. Cenazesine bende katıldım bu sefer arabam yolda teklememi ve onu toprağa koyarken, mehlike can amca babamla sabaha kadar sohbet etim biliyor musun diyerek teselli ediyordu kendisini. Ama ben hep onu, yağmurun altında yolda arabama almadığım halde, gelip benim arabamı iteleyeni iyi yürekli bir insan olarak hatırlayacağım...

6.7.2009 Konya

Dünden Bugüne Çetmi'de Hayat

-3-

Kerim Bozdağ

Birde ayrıntı haranıya dökersin altı yanarken ha bire karıştırırsın kaynarken yarma dökülür ve tarhana elde edilir. Elde edilen tarhanalar yağlanıp yenir. Kalanlar parçalara ayrılarak ilerde yenmek için kurutulur saklanır.

Yaylaları yaylamak, yaylada yaşamak bunlarla sınırlı değildir. Yayladaki evler oba olarak atlandırılır. Evler genelde dikdörtgen şeklinde basit kaba taşlardan inşa edilmiş ve üzerleri pardi ile kaplanarak örtülmüştür. Pardıların üstü toprak ve tabaklarla kapatılır. Derme çatma basit yapılarıdır. İçerisinde ısınma ve yemek pişirmede kullanılan bir ocak vardır. Bütün yemekler ateşle bu ocaklarda yapılır. Geceleri genelde idare lambası, deniz feneri, lamba gibi aydınlatma araçlarından istifade edilir. Obada yaşayanlar su ihtiyaçlarını çeşme veya varsa kuyulardan karşılar. Mallar çok su olan mekânlarda sulanırlar. Çeşme önlerindeki tekneler, kuyu, akarsu, göl vs.

Obaya göçenlerin orada yaşayışları farklı zamanlarda yapılan kimi eğlencelerle unutulmaz sahnelerin yaşanmasına vesile olur. Genelde harmanlara kurulan cingillaklar çocuklar için harikadır. Geceleri yakılan meydan ateşleri ayrı bir güzellik taşır. Ağaçların tepelerine kondurulan yel değirmenleri esen rüzgârla birlikte fırl fırl döner. Odun eylemek, mantar toplamak, keklik yumurtası bulmak, şalba yolmak, çadır biçmek, sakızlıklardan sakız toplamak, garambıklardan garambık sıyırmak, sütlü yemlik yemek, selem gatmerini tatmak, gırtalak ve yağlık'ın tadına bakmak, çiğdem toplamak, karlıklara inmek, kar bekmezlemesi tatmak gibi şeyler olağan işlerdendir. Geceleri dukguk seslerinin o hoş nağmeleri, uzaklardan gelen canavar ulumaları, onlara meydan okuyan köpek havlamaları... Katırların kişnemesi ve hıncırmaları, eşeklerin anırması, öküz inek dana gibi hayvanların mülemeleri, keçi koyun melemeleri, tavuk ve horozların ötmesi, miyavlayan kediler, keltkeneneler, goşmarahmatlar, yılan ebeleri, kör ebeler,

kösköpekler, kaplumbağalar... Velhasıl saymakla bitmeyecek güzellikler... Geceleri parlayan yıldızlar, dağlar dağlar. Teperline çıkıversen göğşe dokunuvorecekmişsin hissini yaşatan engin duygular... Kepirler, goyaklar, belenler, ardıç ağaçları, pürenler, şimşirler, pelitler, eli kesikler... Avcı kümeleri keklik yuvaları, palazlar, büllüler. Kıran kazmalar gen sökmeler... Selem çiriş gatmeri, kömbe tandır ve bittiler... Golan guyruğu, sütlü çorba, ilan burçağı, kuzukulak, deke sakalı, aleyik saç, karamanotu, tokluboğan, yağlı diken, çoban kavırması, datlı ot, kedi cırnağı, kedi barsağı, sütlü yemlik Yarpız, dağ gabağı, ilibiçceeyik otu, ebe guzugulağı, çayır guzugulağı, çakıl guzugulağı neler ve daha neler neler. Yaylanın bereketimi desek, dağların ağların haşmetimi desek... Siner insanın içine bir huzur, çıkmak bilmez kalplerden gönüllerden yıllarca...

Artık yavaş yavaş el yayladan inecektir. Çünkü köye dönüş zamanı gelmiş çatmıştır. Yükler yüklenir denkler denklenir. Göç kömbeleri yapılır. Bittiler kömbeler gelene gidene dağıtılır. Öte yandan ekinle ermiş, biçilecek tava gelmiştir ekin salısına gidilir. Köyde havarlar büyümüştür onlar sulanacak.

Ekin salısına gitmek yaylalara çıkmanın başka bir adıdır aslında.

Ekin, nohut, arpa, mercimek, buğday, çavdar, burçak yolunacak biçilecek ve her şey önceden tepilen harmanlara taşınacaktır.

Ekin biçme oraklarla yapılır. Ele giyilen ellikler en iyi şerevil tutma aletleridir ve ağaçtan oyularak yapılırlar. Ekin biçenler sıra sıra dizilir ve hep beraber eyner çıkarlar. Eyner, ekin biçenlerin önündeki mesafe ve biçme esnasında gittikleri yoldur. Gücü yetmeyenler kelle toplarlar. Biçilen ekinler öbek öbek destelenir ve yığınlar oluşturulur.

Yığınlar haline getirilen ekinler iyice kurduktan ve biçme işlemini tamamlandıktan sonra harmana taşınır. Bu harmana sap taşımazdır.

Harmanda düğen sürülecektir. Düğen başta olmak üzere müstemilatı bir hayli fazladır. Düğenin alt kısmı kesme çakmaktaşı ile sapları iyi kessin diye donatılmıştır. Boyunduruk, zelve, düğensirt (Boyunduruğa takılan), süpürge (Şalba veya garambıktan yapılır), yelken (Esen foyraz, yel'in yönünü tesbit için), öğendire, yaba, diğren, bok küreği.

Öküzler düğene koşulur ve hoh hoh sesleri eşliğinde saplar saman oluncaya, buğdaylar kellelerinden ayrılincaya kadar düğen sürülür. Düğen süren kişi elindeki öğendire ile öküzleri

yönlendirir ve ayaktadır. Sonraları öküzlerin yerini katırlar doldurmuştur daha hızlı olduklarından olsa gerek. Küçük çocuklar düğenin üstüne binerler ve hayatlarının en iyi yolculuğunu yaparlar. Sürülen her sap harmanın ortasına ufalanmış olarak yığılır. Bir iki üç bütün saplar bittikten sonra harmanın orta yeri artık malama ile yığılmıştır.

Artık yaba ele alınır ve malama savılır. Malama savırma işlemi aynı yöne esen rüzgâra karşı kaldırılan samanların savrulmasıdır ki, buğday taneleri hemen yabanın önüne samanlar ise ilerilere düşer. Bu işlem bütün malama bitinceye kadar devam eder. Bazen

yel esmez günlerce beklendiği olur. Ama nihayetinde bu işte biter. Buğday bir yana saman bir yana ayrılır. Buğdaylar yarım havayı ile ölçülerek çuvalara yerleştirilir. Samanlar galbır gözer yardımıyla hararlara basılır. Harmanda dene kesilir. Dene kesme harmanın tozlu buğdayının toplanıp ayrıştırılması işlemidir. Eşekler 56, katırlar yedi sekiz havayı buğdayı taşıyabilirler. Harmanda eğer varsa diğer mamuller nohut, arpa, buğday sürülerek, mercimek, burçak döğülerek tanelerinden ayrıştırılır.

Harmanda buğdayı çok olanlar Yörüklerden deve kiralayarak onu köye taşırlar. 510 deve arka arkaya dizilir ve ne kadar buğday varsa hepsini bir seferde köye indirirler.

Harmanlarda hasat işi bitmiştir güz gelmiştir...

Ağustos ayından itibaren bağlara gidilir, üzümler kesilip sergiler serilir. Üzüm kesmek üzüm toplamaktır. Toplanan üzümlerin sergi yapılacak olanlarının bir kısmı doğrudan doğruya hazırlanan açık alana serilerek kuru üzüm elde edilir. Eksikara, dimlit iri kara üzümleri suya batırılmadan sergi yapılır. İsbittiren üzümü ise suya batırılarak serilir. Küllü su kaynatılır ve ocaktan indirilir. İndirilen su kaptı durulduğu zaman üzüm içine batırılarak serilir...

Bu arada bağ bahçe işleri hale yola koyulurken ekim ayı gelip çatmıştır. Adı üstünde Ekim ayı. İşte bu ayda çiftte gidilir. Çift sürme işi, obada iken sürülen hazırlanan tarlalara mahsul ekme işidir.

Burada en önemli alet sabandır. Boyunduruk, öğendire, zılgar, gayış, hopsa yardımcı aletlerdir. Öküzlerin sabana koşulması ile tarlalar sürülerek ekilir.

Çift sürme işlemi uzun zaman almaz artık bağlarda kalan son üzümler toplanıp pekmez yapılacaktır.

Bu sefer bağlara girilme zamanı. Köfünlere toplanan üzümler şirahnalara eşek katır sırtında taşınır. Şirahnadaki üzümler iyice ezilir, çiğnenir. Oluşan şıra bir oluk vasıtasıyla bolun denen

teknemsi yere dökülür. Kalan üzüm kevçiklerinin suyu kurulan mengenede iyice sıkılır. Bu işlemden sonra arta kalan posaya curba denir. Curba genelde damlara serilerek kurutulur ve kışın mallara verilir. Şiranın içine kâfi miktarda ak toprak atılarak karıştırılır ve bir iki saat dinlenmeye bırakılır. Dinlenen şiranın üzerine biriken üzüm çekirdekleri alınır ve pekmez kaynatma kazanlarına dökülerek kaynatılır. Kaynatma işi şıra pekmez oluncaya kadar sürer. Pekmezin olduğunu anlamak biraz maharet isteyen bir iştir. Önce kaynayan şıra sararır... Sarı köpük oluşmaya

başlar.

Bu esnada kazandaki kaynayan şıra taşma emareleri göstermeye başlar. Tam bu esnada delik kevçikle savrılır savrılır ta ki koyuluncaya kadar. Koyulması yine istediğimiz pekmezin kıvamı ile alakalı. Eğer az koyulmuşsa pekmez cıvık, fazla koyulmuşsa koyu olur. Daha fazla koyulan pekmeze koyuşmaç adı verilir. Pekmezin olduğuna karar verilmişse haranı ocaktan indirilerek soğutulur ve küp gibi saklanacak kaplara alınır. Kaynatılacak yeni şıra varsa işlem tekrar edilir. Burada akla gelebilecek bir soru şu olabilir. Şıraya neden ak toprak atılır? Cevabı kısa ve basit, tatlandırması için.

Pekmez kaynatma esnasında kaynayan kazanlara tomatolar atılarak pişirilip yenilir. Kazanlar gece gündüz altı yakılarak boş bırakılmaz ve başında muhakkak beklemek gerek. Saklanan pekmezler üzerinden bir hayli zaman geçmişse biter. Bu bitme tükenme anlamında değildir. Pekmezin dahada koyulaşarak farklı bir şekil alması ve katlaşmasıdır.

Bahçelere sıra gelmiştir artık.

Bahçeler bozulur. Bahçelerden elde edilen ürünler özenle kaldırılır. Bu işe bahçe bozma denir. Tomatolar sökülür. Fasulyeler, güneşlikler, soğanlar, darılar her ne varsa onlar toplanarak kaldırılır. Elmalar armutlar toplanır ve dağda bayırda her ne varsa bir anlamda kışa hazırlık için son çalışmalar yapılır. Oduna gidilir, püre gidilir...

Artık güz gelmiş çatmıştır. Kasım aylarındayız. Bu ayda mallar ayrılır. Herkes kendi malına bakmaya başlar. Çobanların işi bitmiştir. Mallar yaprak, pür ve samanlarla beslenir. Yabana gitme zamanıdır. Yazın dağ taş demeden çalışan insanlarımız kışın yabanda çalışacak ve para kazanacak çoluk çocuğu için köydeki imkânlarla elde edemediği şeyleri kazanacaktır. Köyde yapılan çalışmalarda elde edilen kazançlar ile geçinmek mümkün değildir. O halde gurbet ellerde hayat mücadelesi devam edecektir. Genelde çalışmaya geline yer Antalya'dır. Bunun sebebi ise Antalya'nın iklim koşullarının kışın çalışmaya müsait olmasıdır. Antalya'ya geliş gidişler 56 gün süren yaya yolculukları ile olmaktadır.

Şubat ayının girmesi ile birlikte yabandan dönüş hareketi başlar. Köye gelişler adeta bir bayram havasında cereyan eder... Köyde hayat kışın şiddetli günlerinden yenibaharlara uyanmak için o günlerden bu günlere devam eder durur.

Kış günleri karlar kükülür. Yuvaklarla damlar yuvulur. İyi havalarda mallar dağlara sürülürler...

Köyün İmamı Ahmet hoca'nın muhteşem sesi taa uzaklardan yankılanır durur. Ağaçlıklardan bile... Kışları çocukların kuran

okuma ve hocaya gitme ayıdır aynı zamanda...

Gorucu Mustafa ve Göbüdalı köyün tellalını çağırır.

Köyde geyesilikler sırtların yıkandığı mekânlardır. Güccükgöplü', Cömeş', Goyak munarında, Nasfın yanında, Mümünün munarının yanında geyesilikler vardı.

Geyesi yuma, kirli çamaşırların yıkanmasıdır. Önce haranılar ocağa konarak içine doldurulan su kaynatılır. Ayrı bir tenekeye kül katılır ve içine kaynar su dökülür. Bir tutam yağlı çıra ilave edilir iyice karıştırılır. Elde edilen su kevkir yardımıyla çamaşırın üstüne dökülerek tokurcakla döğülür. Çamaşır bu işlemden sonra tekrar kaynatılır sıkılıp serilir.

Köyde ekmek yapımı ve çeşitleri

Tefekli ekmek: Bağ çubuklarının yaprakları kıyılır bir kat börtlettikten sonra kıyılarak içine biraz un katılarak pişirilir.

Sakızlı ekmek: Sakızlığı toparlar ve kıyılar içine un atarak börtletip yoğurur ve ekmek atarlar.

Curbalı ekmek: Curbanın içine un katılarak pişirilir.

Döğmeli ekmek: Arıdı döğerler, kurutup un yaparlar unundan da ekmek.

Darı kazıklı ekmek: Darı kazıkları kıyılır ve değirmende öğütülür. Un varsa ve bulurlarsa içine atıp pişirerek yerler.

Kıtlık zamanında sığır güprelerini toplayıp döğdüklerini ağızlarına atarak gavıf gibi yediklerini Muhittin rahmetli'den dinleyenler vardır.

Ses ve Işık

Hüseyin Seçen
Tonmayster(Ses Teknisyeni)

Öncelikle herkese
s e l a m l a r
1 5 . s i n i
gerçekleştirdiğimiz
Çetmi'liler sevgi
dostluk ve hoşgörü

gününde ses ve ışık organizasyonu, Gözde müzik olarak büyük bir özveriyle destek verdik. Bizde bir Çetmi'li olarak bu işi üzerimize düşen bir görev olarak benimsedik ve yaptık. İnşallah ileriki yıllarda da en iyi şekilde yapmaya devam edeceğiz. Bilindiği üzere profesyonel ses ve ışık sistemlerinde çalışmak günümüzün popüler mesleklerinden biridir. 2002 yılından bu yana Antalya'da bu iş üzerine çalışıyorum. Birçok büyük organizasyonda görev yaptım. Dışarıdan ne kadar eğlenceli Görünse de, sahne arkası her zaman çok büyük dikkat ve titizlik gerektiren bir çalışma ister. Sanatçının ve müzisyenlerin seslerini en iyi şekilde tonlamak (ayarlamak) ve ses dengesini en iyi şekilde ayarlamak büyük beceri ve sağlam bir kulak(duyum) gerektirir.

Tonmaysterin her enstrümanın frekans aralığını ve tonlamasını(ayarlamasını) çok iyi bilmesi gerekir. Burada müzik kulağı büyük rol oynar. Sahnede enstrümanlar için mikrofon seçimi de çok önemlidir. Zira her bir mikrofonun kullanım şekli çok farklıdır. burada enstrüman, vokal (şarkıcı) ve konuşmacı vs.. için farklı mikrofonlar tercih edilir. Şarkıcı için genelde telsiz mikrofon kullanılır. Ayrıca sahnede müzisyenlerin kendi çaldıkları enstrümanları duyabilmeleri için her bir müzisyene monitör dediğimiz bu yönlü üretilen hoparlörler kullanılır. Sahnede iki türlü çalışma vardır dış ses (pa) ve iç ses (monitör). bazen çift mikser bazen de tek mikserle çalışılır. Çift mikser kurulduğu zaman dış sesi kumanda eden(F.O.H.) sahnenin yanına diğeri tercihen sahnenin ortalama 30 mt. karşısına ortaya kurulur. burada amaç dış sesi

stereo olarak duymaktır.

F.O.H. un anlamı İngilizce front of house (evin önü) demektir. Yani sahne önüyle ilgilenen kişi. sahne kenarındaki mikser sadece monitörleri ayarlar. dışarıdaki mikser, sadece dış sesi (PA) ayarlar. tek mikser kurulduğu zaman dış ve iç ses aynı mikserden kumanda edilir. Mekân ve akustik biz ses teknisyenleri için çok önemlidir. Açık ve kapalı alanlarda farklı Ekolayzır ayarları gerekir. Örnek: bir spor salonuyla açık hava akustığı tamamen farklıdır. Bu konularda beceri kazanmak çok tecrübe ister. Hoparlör açılarını sistemin kurulduğu mekâna göre ayarlamak gerekir. Aksi takdirde istediğimiz performansı elde etme şansımız azalır. Ses ve ışık sistemlerinde her geçen gün yeni ürünler piyasaya çıkmaktadır. Örneğin: Analog mikserlerden ayrı dijital mikserler üretilmiştir. teknoloji ve dizayn olarak dijital mikserler analog mikserlere göre daha çok tercih edilirler. En çok tercih edilen markalar YAMAHA SOUNDCRAFT VE KLARK TEKNİK'TİR. Hoparlörlerde mekâna göre güç ve açı olarak farklı şekilde üretilirler. JBL, D&B, L-ACOUSTICS, MEYER SOUND, ELECTRO VOICE, RCF, NEXO. Ve daha birçok marka profesyonel olarak üretilen ve en çok tercih edilen markalardır.

Nimetullah Uçardan Şiirler

Gadoğlu Mehmet

Nimetullah Uçar

İnternette aldım kara haberi
Mevla'ya kavuşmuş Gadoğlu Mehmet
Üzüntüye boğdu çetmilileri
Toprakla buluşmuş Gadoğlu Mehmet.

Fazla konuşmazdı insan içinde
Yaşardı sessizce kendi halinde
Kim bilir ne vardı hayallerinde
Bilinmeyen kulmuş Gadoğlu Mehmet.

Yaşarken her zaman yoktu neşesi
Gülmek şöyle dursun çıkmazdı sesi
Dört nisan gününde dolmuş vadesi
Hareketsiz olmuş Gadoğlu Mehmet.

Çocukken tanırdım mahallelimiz
Onlara yakındı bizim evimiz
Çobanlık da yaptı vardı sevgimiz
Yaşayıp yorulmuş Gadoğlu Mehmet

Köy kenarı idi evinin yeri
Musluğun üstünde koyaktan geri
Mevla'm gözetirmiş hep garipleri
Bilmeyiz ne bulmuş Gadoğlu Mehmet.

Kösürelikte de tarla komşumuz
Onların suyuydu bizim kuyumuz
Çelkilerindeydi oğlak kuzumuz
Bugün artık yokmuş Gadoğlu Mehmet.

Bildiğim kadarla çocuğu yoktu
Bu durum gönlünde sanki bir oktu
Belki bu eksiklik strese soktu
İnsanlardan kopmuş Gadoğlu Mehmet

Çetmi'de yaşayan her şahıs tanır
Hoş anılarıyla hep hatırlanır
Ruhuna okunup dua yollanır
Bizden bunu ummuş Gadoğlu Mehmet.

Son zamanlarını geçirdi hasta
Yemeden kalırdı çorbası tasta
Kadere razıdır gönlü hep yasta
Çok hayaller kurmuş Gadoğlu Mehmet.

Çetmi'de yaşadı çetmi'de öldü
Bilinmez şekilde bir hayat sürdü
Kim bilir beklide ötede güldü
Dünyadan kurtulmuş Gadoğlu Mehmet.

Allah rahmet etsin garip kuluna
Mekân cennet olsun diyelim ona
Herkes gidecektir kendi yoluna
Mekânına konmuş Gadoğlu Mehmet.

Niğmetullah UÇAR / Antalya / 04.04.2009

Şehriban Ebe

Vadesi yetip de hakka yürürken
Neleri bıraktı Şehriban Ebe
Elleri tutarken gözü görürken
Kafaya ne taktı Şehriban Ebe

Nüfustaki kaydı yüz yaşındadır
Gerçeğinde ise daha fazladır
Yüz on yaşındadır diyenler vardır
Tam bir asırlıktı Şehriban ebe

Bin dokuz yüz dokuz doğum yılıdır
Nüfus cüzdanında bu yazılıdır
Devlet yönetimi padişahlıktır
Kendisini sıktı Şehriban Ebe

Osmanlı devrinde çocukluk yaşar
Cumhuriyet ile genç kızlık başlar
Sıkıntılar sürer elliye kadar
Yaşamaktan bıktı Şehriban Ebe

Zor şartlar altında canından bezdi
En güzel çağında karnı aç gezdi
Bunlar geçer dedi yarını sezdi
Tarlada çırağı Şehriban Ebe

Ese hocalara gelin geliyor
Soyadım olmuştur özyalçın diyor
Allah ona beş de evlat veriyor
Hayata aşıktı Şehriban Ebe

Yıllar ilerlerken kocası ölür
Yaşamın yolunda kendisi yürür
Çocukları için harcanmış ömür
Her şeyi bıraktı Şehriban Ebe

O günkü şartlarda hayat yaşamış
Batıldan uzakta hakkı aramış
Bu fani dünyaya tam doyamamış
Geleceğe baktı Şehriban Ebe

Yüz yıldır yaşayan asırlık çınar
Geçmişini düşünür hasretle yanar
Dokuz mayıs günü olana kadar
Dünü anacaktı Şehriban Ebe

Kızı ilgilenir evinde besler
Hizmetini görürü anacığım der
O ne hikmet ise oğlunu sever
Çok eski kuşaktı Şehriban Ebe

Hastalandığında Konya'ya gider
Cenazesi için vasiyet eder
Oğlumun evinden kaldırınız der
Vasiyet bıraktı Şehriban Ebe

Kızının yanında kaldığı halde
Aklından çıkarmaz oğlu var dilde
Ondan bahsediyor vasiyetinde
Tabuları yıktı Şehriban Ebe

Dokuz mayıs günü ruh teslim eder
Oğlunun evinden mezara gider
Bizler bilemeyiz kim kimi sever
Omuzlarda çıktı Şehriban Ebe

Sevdikleri vardır gittiği yerde
Faniler göremez gözde var perde
Melekler arkadaş olsun makberde
Gönlümüzü yaktı Şehriban ebe

Niğmetullah UÇAR / Antalya /11.05.2009

Muharrem'in Abdullah

Muharrem'in oğlu diye anıldı
Allahın bir kulu demekti adı
Korkmaz olsa bile onun soyadı
Allahtan korkardı Abdullah Korkmaz.

Çetmi'de yaşanmış bir ömür bitti
Mekân değiştirip bizi terk etti
Dünyayı elinin tersiyle itti
Huzuru arardı Abdullah Korkmaz.

Bağ bahçe işleri meşguliyeti
Muhtaç olmamaktı ele niyeti
Toprak olacaktır kemiği eti
Çiftçilik yapardı Abdullah Korkmaz.

Gençlik günlerini hatırlıyordu
Hayal perdesini aralıyordu
Aklına gelince çok dalıyordu
Hep kafa yorardı Abdullah Korkmaz.

Kahveyi geçince sağda evi var
Bazen kapısından dışarı çıkar
Gözleri tanıdık bir sima arar
Geçene bakardı Abdullah Korkmaz.

Son zamanlarında halsiz kalmıştır
Kendini yormadan oylanmıştır
Biraz kederlenip içten yanmıştır
Dünleri anardı Abdullah Korkmaz.

Hastalandığında Konya'ya gider
Derdime bir çare bulmalıyım der
Şifa arar ama değişmez kader
Dönerim sanardı Abdullah Korkmaz.

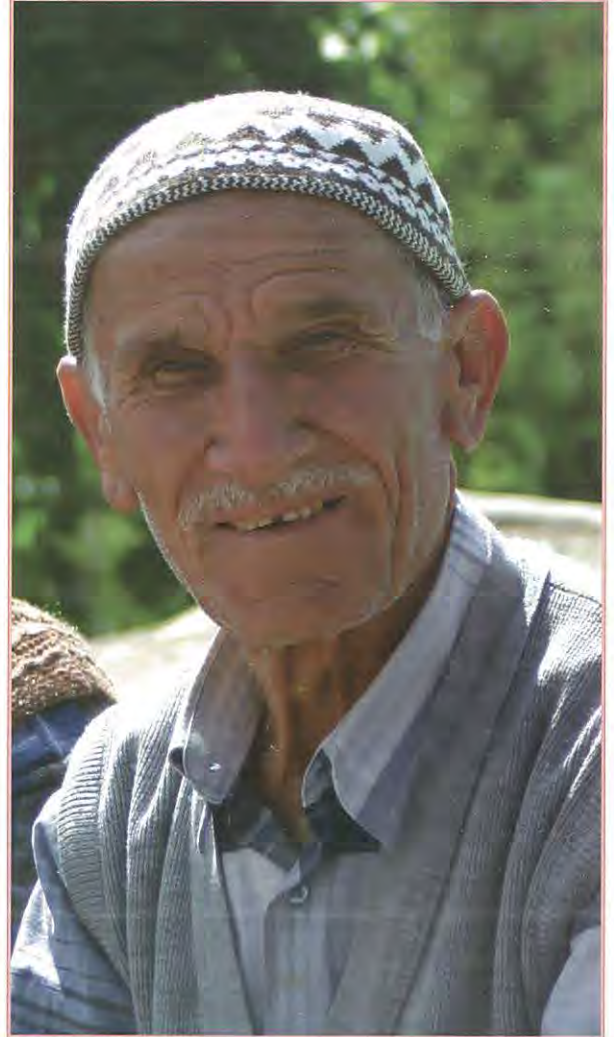
Hastanede ruhu teslim ediyor
Bedeni tabutla köye geliyor
Tahmin ederim ki herkes seviyor
Saygılar sunardı Abdullah Korkmaz.

Sabah verilmiştir köyde selası
Öğleyi bulmuştur hazırlanması

Mezarlığa gelir dost akrabası
Menziline vardı Abdullah Korkmaz.

Vadesi dolmuştur ne gelir elden
Öyle bir mekân ki dönmüyor giden
Şimdi Fatihalar bekliyor bizden
Dostlardan umardı Abdullah Korkmaz.

Niğmetullah UÇAR / Antalya / 23.09.2009

Başdere'limiz

Beş haziran Cuma Antalya'mızda
Bir derde tutulmuş Başdere'limiz
Hayali yaşıyor hatıramızda
Dünyadan kurtulmuş Başdere'limiz

Ermeneğe bağlı bir köyde doğar
Gençlik yıllarını orada yaşar
Alın yazısında kara Mehmet var
Çetmi'li eş bulmuş Başdere'limiz

Evlenince gelir Çetmi köyüne
Yine bağlı kalır kendi özüne
Saygı duymak gerek gülen yüzüne
Başlarda tutulmuş Başdere'limiz

Köy yerinde herkes bir lakap alır
Kimi memnun olur kimi darılır
Onun Başdere'li olarak kalır
Bundan mutlu olmuş Başdere'limiz

Çetmi'de yaşadı tüm hayatını
Tattı lezzetini acılarını
Dünyaya getirdi evlatlarını
Anılarla dolmuş Başdere'limiz

Adı ne denilse çoğumuz bilmez
Fatmana kimsenin aklına gelmez
Gönlünde kederler bulunan gülmez
Strese sokulmuş Başdere'limiz

Üstüne bir zaman kuma gelmişti
O buna katlanıp kader demişti
Hakaretler görüp çile çekmişti
Evinden kovulmuş Başdere'limiz

Kendi rızasıyla davayı açar
Hakim onu dinler sonra da boşar
Hayatı boyunca hep garip yaşar
Dertlerle boğulmuş Başdere'limiz

Bende net hatıra çakılıdadır
Boncuk çiçeğinin kazısındadır
Duyduğum fıkralar hep aklımdadır
Nerelerden bulmuş Başdere'limiz

Tekerleme söyler bizler gülerdik
Sığırı güderken tekrar ederdik
Ayaklar, bel, dizler ağır mı derdik
Belli ki yorulmuş Başdere'limiz

O gün emzirdiği bebeği vardı
Yemek için taze soğan arardı
Gelecek günlere hayal kurardı
Streste boğulmuş Başdere'limiz

Yıllar ilerlerken Çetmili oldu
Doğduğu yerlerle bağlar kayboldu
Vadedilen ömür saati doldu
Sağlığı bozulmuş Başdere'limiz

Antalya'da yetmiş vadesi onun
Denmiş ki son durak uncalı olsun
Tüm güzellikleri cennette bulsun
Fani olan kulmuş Başdere'limiz

Niğmetullah eğer duysa giderdi
Kabre konulurken dua ederdi
O da zaten bizden bunu beklerdi
Toprakla haşrolmuş Başdere'limiz

Niğmetullah UÇAR / Antalya /08.06.2009

Eski Hatıralar

Sevgili dostlar, çocukluk yıllarımda Anırcak yaylasında iki Salı yaylamıştık. Buralara 1965 yılından bu yana yolumuz düşmemişti. Bu yıl bir yakınımın yanına küçük bir hizmet amacıyla gittik. Ekinler yarı biçilmiş durumda. Baktım ki Anırcak'ta bir gariplik çökmüş, kimseler yok. Sadece karşıda akrabam olan kasabamız belediye personellerinden Metin Coşkun var. Ona uzaktan bir selam verdim. Selamımı aldılar ve birkaç saniye sonra "dayı" diye bağırdılar ve "buyurun çay içelim" dediler. Davetlerine icabet ettim. Vardım ki, Allah çeşitli nice nimetler vermiş. Buyurun dediler. Hayır, sadece bir çay içeyim dedim. Çünkü iştah kalmadı hüznün ve efkârla doldum. Hem Metin beyle çay içip sohbet ederken çaylar boğazımda kalırcasına bir yandan da içimden besteler yapıyordum. Tabii ki Metin bunun farkında bile değildi. Bizim baraj dolup dolup taşıyordu. Hemen Metin beyin yanından ayrılmalıydım. Çünkü selamete çıkıp biraz boşalmalıydım.

Nihayet müsaade alıp oradan ayrıldım. İşyerimize geldiğimde İbrahim Arı dayının oğlu uşağı gelmiş. (Sarı Mustafaların hacı İbrahim) sap toplamaya koyulmuşlar. Fakat ben duramadım birazda mahcup olarak (ayıp olur gibilerinden). Yinede Anırcağa ait birkaç kelam söyledim. Yeterli efkâr dağıtılamadı. Gittim Güneyn başına arka taraflara, duygulu hallerle sesimi dağlara duyurdum. O denli efkârlanmamın sebebi şudur ki, küçük yaşta gördüğüm büyüklerimiz orada yoklar.

Dam dediğimiz yazlık evler kaybolmuş. Hafızamda kalan Molla Hüseyin Hoca (Muhtar Hasan'ın babası, ata binme meraklıları Habib Sarısının Hacı Deli baki Yusuf, Sarı Ali Hüseyin, (Haladan eniştem), Keko dayım, insanları neşelendiren Göbüf Ali, Top kara Ali, onun oğlu İnce Mehmet, Bayram dayı... Bunlardan başka nice büyükler hepsi hatırıma düştü. Efkarla birkaç kelam söyledim. Hepsinin mekânı cennet olsun. Hafızamda kalanları bir Anırcak hatırası olsun diye Çetmi'nin Sesi'ne yazdım.

Halis Yazıcı

Okuyana ve dinleyenlere saygılar sunarım

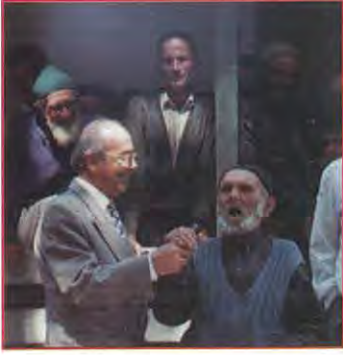
Altmışaltı oldu yaşıım
Anırcakta yandı döşüm
Nedir buralarda işim
Akıl kalmamış kalmamış.

Simit satılır çarşıda
Metin görünür karşıda
Domates biber turşuda
İştah kalmamış kalmamış

Dayı diye bağırdılar
Yanlarına çağırdılar
İkramlarda bulundular
İstek kalmamış kalmamış

Nazar ettim şu dağlara
Döndüm eski hayallere
Ak kısırak doru taya
Binen kalmamış kalmamış

Harabeye dönen evler
Hani onu yapan eller
Şehit molla Hüseyinler
Pirler kalmamış kalmamış

Anırcaklar meşelidir
Yolları taş döşelidir
Göbüt Ali neşelidir
Oda kalmamış kalmamış

Keko dayı dedikleri
Bu yaylanın büyükleri
Bu aşığın bildikleri
Eller kalmamış kalmamış

Dört bir yanın sıradağlar
Yüreğimde sızılar var
Bu cihanda herkes ağlar
Güle kalmamış kalmamış

Yaylam sana gelirdim
Ezelinden bilirdim
Südün yoğurdun yer idim
Sürün kalmamış kalmamış

Çıktım güneyin başına
Boz dağlar çıktı karşıma
Bakin gözümün yaşına
Silen kalmamış kalmamış
Bir ah çektim ta derinden
Yaşlar aktı gözlerimden
Anırcak eski halinden
Eser kalmamış kalmamış

Yollar yapılmış enginden
Su çekilmiş göl yerinden
Deli Mehmet beleninden
Giden kalmamış kalmamış

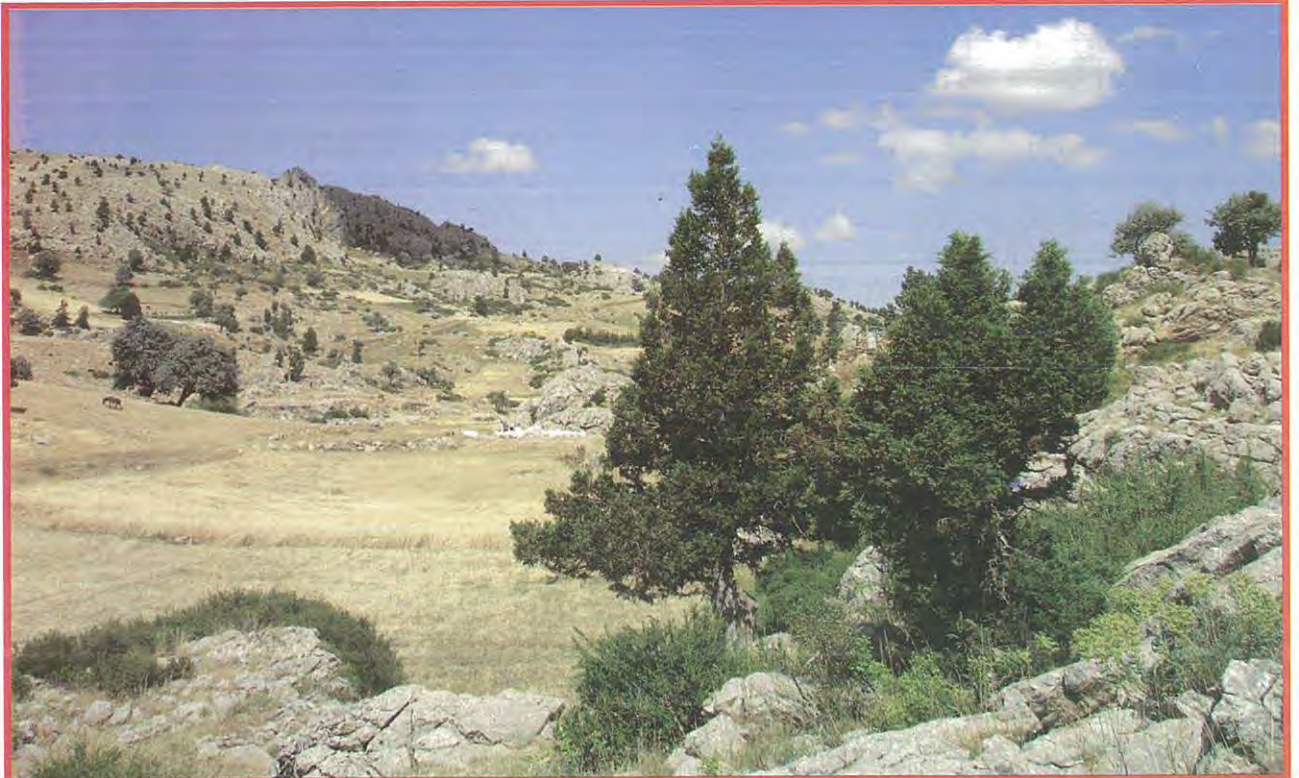
Ekin verilmiş biçere
Saplar toplanmış bir yere
Patozlar gelmiş sürmeye
Döven kalmamış kalmamış

Hani sende konup göçen
Kuyu sularından içen
Irgat ile ekin biçen
Ağan kalmamış kalmamış

Yanık güneyden beriyi
Çoban güderdi örüyü
İlki denilen sürüyü
Sağan kalmamış kalmamış
Nice güller demet demet
Top kara Ali İnce Memet
Bayram bir evlada hasret
Nesil kalmamış kalmamış

Değiştirmişler yolunuzu
Keder kırmış kolunuzu
Hatırınız halinizi
Soran kalmamış kalmamış

Hey dağlar bizim dağlar
Âşık Hallis neden ağlar
Bozulmuş bahçeler bağlar
Güller kalmamış kalmamış

Allah (C.C.) İçin Dostluk

İnsanın Allah'tan (c.c.) başkasına vela göstermemesi, tağutlara, müşriklere, yahudi ve hristiyanlara, laiklere ve laikliği savunanlara, münafıklara ya da bunlardan başka diğer milletlerin mensuplarına ya da Rasullerin yolundan sapan diğer mezheplere dostluk göstermemesi doğrudan doğruya tevhid kelimesinin gereklerindendir.

Bir mümin, sadece Allah'a (c.c.) Rasulü'ne (s.a.v.) ve müminlere dostluk gösterebilir. Onlardan başkasından ise uzaklaşması ve kalbi bu his ve duygularla dolu olarak hareket etmesi gerekir. Ancak iman ve hak ehline karşı kalbi dostluk duygularıyla dolu olmalıdır; onlara yardım ile sevinmeli ve ferahlamalıdır. Onlara dua etmelidir. Hak ile batıl ehli arasında hangi savaş olursa olsun askeri, siyasi ya da bunlardan başka onların derfelerine üzülmemelidir. Bu hangi mekanda olursa olsun bu böyledir. Doğuda, batıda, Arap diyarında, Acem diyarında, yerin üstünde ve semanın altında herhangi bir yerde.

Muhammed'in (s.a.v.) dinine yardım ile ferahlamak ve onun dininin zarar görmesinden hüzünlenmek müminin alametlerindendir. Nebi'nin (s.a.v.) dininin zarar görmesinden sevinmek ve onun dininin yücelmesinden hüzne kapılmak da münafıklık alametlerindendir.

Münafık, müminlere çirkin şeylerin isabet ettiğini görünce sevinir. Müminlere bela inmesinden dolayı kalbinde ferahlık bulur. Müminlerden başkasına dostluk göstermekle, kalbini nifak ve kin ile doldurur. Müslümanlar üzerine gereken; sadece Müslüman, muvahhid kimseleri sevmek, onlardan yardım istemek ve onlara dua etmek, onları müdafaa etmek ve onlara iyi davranmaktır. Müslüman bilir ki, bütün bu işler dinin ve Allah'a (c.c.) kulluğun gereklerinden ve Müslümanın kardeşi üzerindeki haklarındandır. Bir Müslümanın, katıldığı savaşta kardeşine yardım etmemesi mümkün değildir. Dostluk konusunda müslümanlarla kafirler arasında bocalamak münafıkların yoludur.

Allah(c.c.) şöyle buyuruyor:

"Sizi gözetleyip duruyorlar. Allah'tan size fetih nasip olursa, 'Sizinle birlikte değil miydik?' diyecekler.Kafirlerle bir nasip ulaşırsa şunu söyleyecekler:'Başarınıza destek vermedik mi, mü'minlere karşı size siper olmadık mı?'" (Nisa: 4/141)

İşte münafıklar renkten renge girerek müslümanları kandırırlar.Her iki tarafa da onlardan razı oldukların söyler, sonra da hangi taraf galip gelirse ondan tarafa olurlar.

Şia ve Ehli Sünnetin bulunduğu bir toplulukta bir adam kalkarak 'Ebu Bekir mi efdaldır Ali mi?' diye sordu. İçlerinden biri her iki tarafı da razı edecek bir cevap vererek:

"O ikisinden efdal olan kimse odur ki, kızı nikahı altındadır" dedi.

Bu sözü işitince, Ehli Sünnet bu kişinin Ebu Bekir (r.a.) olduğunu zannederek rahatladı. Çünkü Ebu Bekir'in (r.a.) kızı Nebi'nin (s.a.v.) zevcesiydi. Şia da bundan Ali'nin (r.a.) daha faziletli olduğunu anlayarak aynı şekilde sevindi. Çünkü Rasulullah'ın (s.a.v.) kızı Fatma (r.a.), Ali (r.a.) ile evliydi.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Rabbim! Bana verdiğin nimet hakkı için, artık suçlulara arka çıkmayacağım." (Kassas: 28/17)

İslama bağlı olduğunu iddia edenlerin çoğu tevhidin hakikatini kavrayamamışlardır. Müşriklerden uzaklaşmayı nefislerinde ikame etmemekle, bilakis kendilerini İslam milletinden çıkaracak büyük nifakı ikame etmektedirler. Onlar, müşriklere her mekanda iyi muamele yapıyorlar. Müminler üzerine onlara yardım ediyorlar. Onların sözlerinin yükselmesi ile seviniyorlar.

Onlar, lisanı halleri ile şöyle söylüyorlar:

"Rabbim! Bana nimet verdin. Yakında müşrikler için onu ortaya koyacağım. Bana verdiğini, onları desteklemek ve müminlere karşı onlara yardım etmek için kullanacağım."

Dostluk ve düşmanlık İslam'ın esaslarındandır. Hatta ilim ehli bazı kimseler şöyle söylemişlerdir:

"Muhakkak ki uluhiyet tevhidi ile ilgili hükümlerden sonra vela ve bera ile ilgili hükümler gibisi varid olmadı. Onlar gibisi yoktur."

Hiç kimse Rasulullah'tan (s.a.v.) daha fazla kerem sahibi değildir.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Hiçbir insana Allah kendisine Kitap, hikmet ve nebilik verdikten sonra, insanlara 'Allah'ı bırakıp bana kullar olsun' demek yakışmaz. O ancak şöyle der: 'Okuyup araştırdığınız şeylere ve öğrettiğiniz şu kitaba dayanarak benliklerini Rabbe adanmış kullar olun.'"

"Ve size melekleri ve peygamberleri Rabler edinmenizi de emretmez. Siz müslüman olduktan sonra size inkarı emreder mi hiç?" (Al-i İmran: 3/79-80)

Hiçbir nebi insanları Allah'tan (c.c.) başkasına kulluk etmeye davet etmemiş, onların Allah'tan (c.c.) başka rabler edinmelerini istememiştir. Onlara melekleri ve nebileri Allah'tan başka rabler edinmelerini emretmemiştir. Bilakis onlara Allah'a itaati ve ibadeti emrederek bu konularda Allah'tan (c.c.) başkalarını tanımamayı emretmiştir. Onlar, fayda ve zarar verme konusunda Allah'tan (c.c.) başkasının hiçbir gücünün olmadığını, ecellerin Allah'ın (c.c.) elinde olduğunu öğretmekle terbiye etmiştir. Hiç kimse bir başkasına fayda ve zarar veremez. Öldüremez, hayat veremez ve diriltemez, kimse kimsenin rızkını kesemez, eceline yaklaştıramaz. Bütün bunlara gücü yeten sadece Hafid ve Rafi olan Allah (c.c.)'tır.

Muhakkak ki Allah (c.c.) birdir. Rızkı genişleten ve daraltan, fayda ve zarar veren, bütün işleri idare eden O'dur. Müslümanların kalpleri O'nun sevgisi ile doludur. O'nun yanındakine rağbet eder, O'nun yanındakini arzu eder, O'ndan ister, O'ndan korkarlar. İnsanların büyüklüğünü, korkusu ve sevgisini kalplerinden çıkararak O'nun yerine Allah'ın (c.c.) celalini, azametini ve sevgisini koyarlar. Konuştukları zaman hak ile konuşur, Allah (c.c.)

için hiçbir kınayıcının kınamasından korkmazlar. Emrolunduğunu açıklar ve müşriklerden yüz çevirirler. İslama ve müslümanlara her mekanda yardım eder ve Allah'a (c.c.) çağırır, kendilerine dünyadan isabet edenlere sabrederler. Kurtuluş Ahiret yurdundadır.

İslam davetçileri kendilerinden önceki nebilerin yürüdüğü yoldan yürümelidirler. Onlar insanları fıkhi mezheplerden ya da İslam için çalışan çeşitli cemaatlerden herhangi birisine uymaya çağırmazlar. İnsanlara çeşitli meselelerden bir meseleyi kabul ve red konusunda hiçbir ihtihadı farz kılmazlar. Rasulullah'tan (s.a.v.) başka şahıslara davet etmezler. Çünkü o, imamlar imamıdır. Kendisine uyulanların efendisidir. Biz zahirde de batında da insanları ona uymaya ve ittiba etmeye davet ediyoruz.^[1]

^[1] Selman b. Fehd el-Avde, Tevhid 11, Tevhid Yayınları: 35-38..

Mustafa Ergin (Karagülle)

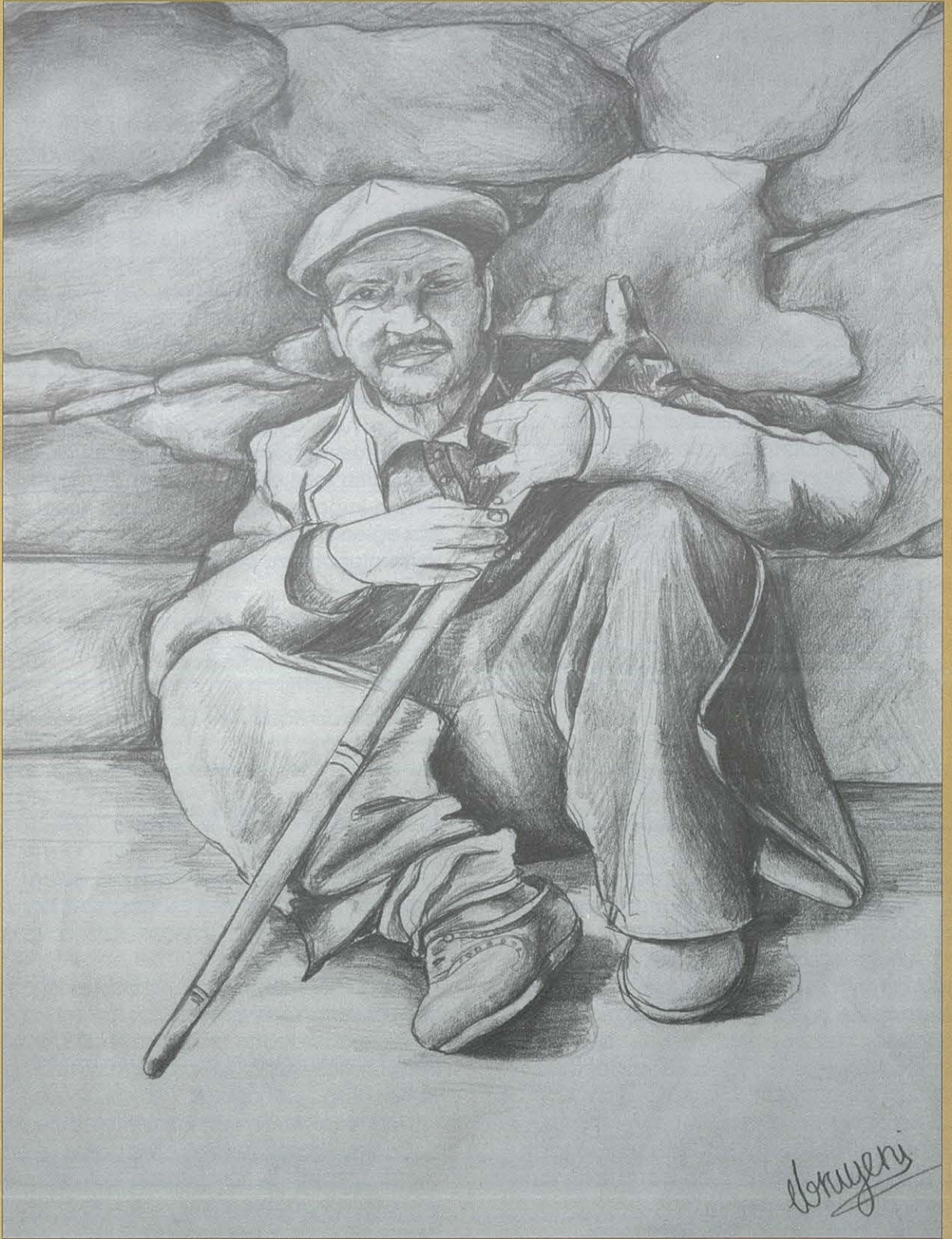
Ramazan Ergin (Karagülle)

Ayşe Ergin (Karagülle)

Ramazan Ergin'in hanımı

Hikayeler

Akşama Kadar Yaşamak

Mekke...

Yaşlı bir adam ve genç bir delikanlı bir köşede oturup konuşmaktalar. Önlerinde iyi giyimli bir adam belirir. Genç olanın önüne bir kese altın koyar.

Genç:

- Sağol, paraya ihtiyacım yok.
- Olsun, ben sana veriyorum, ister sen harca, ister fakirere ver.

Genç fazla ısrar etmez. Keseyi alır hemen hepsini ihtiyacı olduğunu bildiklerine dağıtır. Yaşlı adam aynı akşam genci bir başkasından yardım isterken görür ve sorar:

- Niçin o bir kese altından kendine ayırmadın?

Genç:

- Akşama kadar yaşayacağımı düşünemezdim,

=====

Altın Top

Zengin bir ailenin fakir bir komşusu varmış. Evlerindeki saadetin dalgalanmaları, zengin ailenin duvarlarını aşarak kulaklarına kadar ulaşmış. Akşam olunca , fakir ailenin evindeki gülme ve saadeti duyunca zengin komşu gıpta edermiş. bir gün karısına demiş ki:

- **Biz bu kadar zengin olduğumuz halde neden neşemiz yok? Sen yarın fakir komşunun hanımından sor bakalım, saadetlerinin sebebi ne ise, biz de onlar gibi saadete nail olmaya çalışalım.**

Kadın sabah olunca fakir komşuyu ziyarete giderek, konuşma sırasında evlerindeki saadetin sebebinden sual açmış, fakir komşunun hanımı demiş ki:

- **Bizim küçük bir altın topumuz var. Akşam olunca ben efendime o da bana altın topu atarak oynar eğleniriz.**

Akşam olunca zengin karısı meseleyi kocasına nakletmiş. Adam ertesi gün bir

kuyumcuya giderek altın bir top sipariş etmiş. Topu aldığı günün akşamı karısı ile karşı karşıya oturup, altın topu birbirlerine atmaya başlamışlarsa da, hayal ettikleri neşe bir türlü doğmamış... Hatta madeni topun ağırlığı sebebiyle canları yanmış; sert atışlar yüzünden topun isabet ettiği vücutları, yer yer morarmış. Sabah olur olmaz zengin karısı, alelacele fakirin ailesinden sual etti:

- **Biz senin dediğin altın topu yaptırdık, fakat neşelenemedik,** dedi. Fakir komşu:
- **A komşum, o bildiğin gibi top değil. Sarı saçlı masum bakışlı bir yavrumuz var. biz ona "altın top" diyoruz. akşam olunca kah benim kucağıma, kah babasına koşar ve bizi eğlendirir. Onunla meşgul olurken yorgunluğumuzu unuttur, neşeleniriz,** cevabını verdi.

Binaya konulan harç, nasıl tuğlaları birbirine kaynaştırır ise, evlat da karı ve kocayı birbirine bağlar.

İslam'da Kadın ve Aile, Mehmed Emre, Bedir Yayınevi, 1979, 6. Baskı

=====

Alın Teri

İmam Kazım (a.s) kendi tarlasında çalışmakla meşguldü. Fazla faaliyet İmamın bütün vücundan terler akıtmıştı bu arada Ali İbni Ebi Hamza-i Bata ini geldi imamın yanına, ve o manzarayı görünce:

- Kurban olayım, niçin bu işi başkalarına bırak mıyorsun? diye sordu.
- Niçin başkalarına bırakayım? Halbuki benden daha üstün kişiler bile, daima bu gibi işlerle meşgul olmuşlardır.
- Allah'ın elçisi, Emirülmü'minin ve bütün ecdadım. Esasen tarlada çalışmak ve ziraatla meşgul olmak Peygamberlerin, peygamber vasilerinin ve Allah'ın seçkin kullarının başta gelen, en önemli adetlerinden biridir.

Bihar ul-Envar

Sahabe Hayatından tablolar:

ABBÂS İBN ABDULMUTTALİB

Hiz. Peygamber'in amcası. Künyesi Ebu'l-Fazl. Babası Abdulmuttalib, annesi Nuteyle'dir. Abbas Rasûlullah'tan bir iki yaş büyüktü.

Abbas, çocukluğunda kaybolmuştu. Annesi onu bulunca Kâbe'nin örtülerini ipeklerle yenilemişti. Rasûlullah çocukken annesi ölünce dedesi Abdulmuttalib'in himayesine geçtikten sonra Abbas'la çocuklukları beraber geçti. Gençliğinde Hiz. Abbas ticaretle uğraşıp, zengin oldu. Araplar arasında Kâbe'ye hizmet büyük bir şeref sayılırdı. Kâbe hizmetleri Kureş'in ileri gelenleri arasında bölüşülmüştü. Hiz. Abbas da sıkâye* görevini yapıyordu. Hac günlerinde Abbas ile kardeşleri Zemzem kuyusundan su çekerek hacılara dağıtırlardı. Hiz. Abbas su dağıtma görevini İslâm'dan sonra da sürdürdü. Peygamberimiz Veda Haccı'nda Zemzem kuyusunun başına gelip Hiz. Abbas'tan su istemiştir.

Hiz. Abbas, Peygamberimiz (s.a.s.) İslâm'ı yaymaya başladığında tarafsız bir tavır takınmıştı. Ne iman etmiş, ne de karşı koymuştu. Hatta kabul etmemesine rağmen İslâm davetinde Hiz. Peygamber'e yardımcı olmuştur. Medineliler Akabe'de Hiz. Peygamber'e bey'at ettiklerinde Hiz. Abbas da orada bulunmuştu. Bey'at sırasında Rasûlullah'ın elini tutmuş, Medinelilerle bey'atin gerçekleşmesinde önemli bir rol oynamıştır. Hiz. Abbas, müslüman görünmese de, ticârî ve idârî nüfûzundan Hiz. Peygamber'i yararlandırmıştır. Öte yandan hanımı Ümmü'l-Fazl ise, ilk müslümanlardandır. Müşrikler Bedir'e giderken zorla Hiz. Abbas'ı da götürdüler. Hiz. Abbas'ın kerhen müşriklerle Bedir savaşına katılması üzerine Rasûlullah şöyle dedi:

"Abbas'a her kim rastgelirse sakın öldürmesin. O, müşriklerin zoru ile yurdundan gönülsüz çıkmıştır." Fakat Hiz. Abbas, Bedir'de esir düştü ve Rasûlullah'ın huzuruna çıkarıldı. Rasûlullah ona kendisi, kardeşleri ve müttefiki

olan Utbe b. Amr için fidye vermesini söyledi. O ise yalnız kendisi için yüz, Akil için seksen ukiyye - takriben yedi bin dirhem-altın vermekle yetindi. Ötekiler kendi mallarından fidye verip kurtuldular. Abbas, fidyeleri verdikten sonra Rasûlullah'a şöyle dedi: "Beni Kureş'in fakiri dedirtecek hâle koydun. Hayatım boyunca ötekine berikine avuç açacak hâle getirdin." Rasûlullah da cevaben: "Peki Ümmü'l-Fazl'e emanet ettiğin mallar ne oldu? Buraya gelirken, 'Şayet kazaya uğrarsam işte bunları oğullarım Fazl, Abdullah ve Kusem için sakla, seni kendimden sonra zengin bırakıyorum' diyerek gösterip gömdüğün altınlar ne oldu?" buyurdu. Abbas şaşırıldı ve "Vallahi senin Rasûlullah olduğuna şehadet ederim. Bunu benden, bir de Ümmü'l-Fazl'dan başka hiçbir kimse bilmiyordu." dedi ve o anda hemen iman etti. Daha sonra Hiz. Abbas Mekke'ye döndü. Müslümanlığını gizledi ve Mekke'deki müslümanları korudu; Mekke ve müşriklerle ilgili Peygamberimize haberler yolluyordu. Hiz. Abbas, Mekke'nin fethinden kısa bir süre önce Medine'ye hicret etti. Hatta yolda Mekke'yi fethetmekte olan Hiz. Peygamber ile karşılaştığında Rasûlullah ona, "Ben peygamberlerin sonuncusu, sen de muhacirlerin sonuncususun" demiştir. Abbas Mekke'nin fethinden sonra Peygamber'in yanında yer aldı; Huneyn'de İslâm ordusu dağılıp çok az kişi kalmışken Abbas, Peygamberimizin atının dizginlerini tutmuş ve çağrısıyla müslümanları çözülmekten kurtararak tekrar toplanmalarını sağlamış ve savaşın kazanılmasına sebep olmuştur. Böylelikle onun gür sesi sayesinde büyük bir bozgun önlenmiş oldu.

Hiz. Peygamber, Vedâ Hutbesi'nde, "fâizin her türüsünün ayağı altında olduğunu ve ilk kaldırdığı fâizin amcası Abbas'a ait olan fâiz borçları olduğunu" söylemiştir.

H. Abbas çok zengindi ve faizle borç para veriyor, yani tefecilik yapıyordu; ancak fâizin kaldırılmasından sonra bir daha fâiz alış-verişiyle uğraşmamıştır. Bizans seferlerinde müslüman orduların silah ve teçhizatının mali kaynağını da H. Abbas karşılamıştır.

H. Abbas'ı, Rasûlullah'ın vefatı sırasında hilâfet meselesiyle uğraşırken bulmanın anlamı, onun, halifelüğün Hâşimoğullarında kalmasını istediği şeklinde yorumlanabilir. H. Peygamber rahatsızlanınca H. Abbas, H. Ali'ye, "Görmüyor musun? Rasûlullah vefât etmek üzeredir. Ben Abdulmuttalib oğullarının ölecekleri sırada yüzlerinin ne hâle geldiğini bilirim. Haydi Allah Rasûl'ünün yanına gidelim de halifelği kime bırakacağını soralım. Bize bırakırsa bunu bilelim. Bizden başkasına bırakıyorsa kendisiyle konuşalım, bize gerekli tavsiyelerde bulunsun" dedi. H. Ali bu teklifi reddederek, "Allah'ın elçisinden bunu sorar da, o başkanlığın bize ait olmadığını söylerse millet bizi hiçbir zaman başkan yapmaz, onun için ben bunu soramam" dedi.

H. Âişe'den rivâyete göre, Rasûlullah hastalandığında burnuna burun otu damlatıldı. H. Peygamber ayıldıktan sonra şöyle dedi: "Abbas'tan başka her birinizin burnuna bu ilaç damlatılacaktır." Çünkü Abbas ilaç damlatılırken hazır değildi." Başka bir rivâyete göre, H. Abbas, Rasûlullah'ın burnuna ilaç damlatmış, Peygamberimiz ayıldığında "İlacı kim damlattı?" demiş; Abbas'ın damlattığı söylendiğinde Rasûlullah (s.a.s.) Habeşistan'ı işaret ederek, "Bu ilacı kadınlar işte şu memleket

tarafından getirdiler. Niçin bu ilacı damlattınız?" diye sormuştur. Abbas da "Biz senin zatülcenb hastalığına tutulmandan korktuk" demiş. Rasûlullah da şu cevabı vermiş: "Allah beni bu hastalıkla cezalandırmaz. Amcam hariç olmak üzere evde bulunanların hepsinin burnuna bu ilaç damlatılacaktır."

H. Abbas üç halife zamanında da yaşadı. Hicretin otuziki'nci yılında Medine'de seksen sekiz yaşında vefat etti. Cenâze namazını H. Osman kıldırdı. 653 yılında öldüğünde arkasında on erkek çocuk ile bir çok kız çocuğu bırakmıştır. Hudeybiye barışı sırasında H. Abbas'la görüşen H. Peygamber onun baldızı Meymûne ile evlenmişti. H. Abbas'ın soyundan gelenler sonradan Abbâsîler devletini kurdular.

Rasûlullah, amcası H. Abbas'a saygı gösterir, onu övücü sözler söylerdi. "Abbas bendendir, ben de ondanım." Bir gün sarhoşun biri yakalanmış götürülürken Abbas'ın evine kaçmıştı. Tekrar yakalandıktan sonra olay Rasûlullah'a anlatılınca o gülümsemiş ve bir şey söylememiştir. Rasûlullah, "Abdulmuttalib oğlu Abbas, bu Kureys'in en cömerdi ve akrabalık bağlarına en saygılısı" demiştir. H. Abbas köle azâd etmeyi çok severdi. Devlet işlerinde halifeler onun fikrini alırlardı. H. Ömer onu yağmur dualarına alır götürürdü. Dürüst, geniş düşünceli, cömert, yardımsever bir sahabeydi. Nesli alabildiğine çoğalmıştır. Buhârî ve Müslim'de ondan otuzbeş hadis rivayet edilmektedir. H. Abbas Medine'de el-Bakî* kabristanında medfundur.

Akif KÖTEN

**Yaklaşan kurban bayramınızı tebrik eder,
İslam alemi ve bütün insanlık için hayırlara vesile
olmasını dileriz.**

**Küçük de olsa bir katkı olmak üzere kurban
derilerinizi veya derilerini satarak parasını her ilde
temsilci arkadaşlarla irtibat kurarak vakfımıza
ulaştırmanızı bekleriz.**

**Çetmililer Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma
Vakfı Yönetim Kurulu**

ÇETMİ'LİLERDEN HABERLER...

DÜŞKÜN VE HASTA OLANLAR

Mehmet YILDIRIM (Kör Mehmet) Çetmi'de
Mehmet KARADENİZ (Çetmi'de)
Osman AVCI (Avcı Osman)

VEFAT EDENLER

Abdullah KORKMAZ (Muharrem'in Abdullah)
D: 1942 - Ö:23.09.2009

EVLENENLER - NİŞANLANANLAR

Softa Mehmet'in oğlu Şükrü AKGÜLKamil
Abdurrahman'ın kızı Halime UÇAR ile evlendi.

Muharrem Abdullah'ın oğlu Yakup KORKMAZ
Tütü Kerim'in kızı Gülcan GÜDER ile evlendi.

Ahmet Yazıcı'nın oğlu Selçuk YAZICI
Takavîr Fahri'nin kızı Nurşen ile evlendi.

Balcı Ahmet'in oğlu Samet BALCI
Dalveli Kerim'in kızı Fadime ile evlendi.

Ebiş Yusuf'un oğlu Bayram YERLİKAYA
Şükrü Hüseyin'in kızı Gülcan KORMAZ ile evlendi.

Mustafa POLAT'ın oğlu Hasan Ali
Kâtip' Mehmet'in kızı Emine ŞAŞMAZ ile evlendi.

Kambır Kerim'in oğlu Mustafa YEŞİL
Konya'dan Ali Culun'nun kızı Şükran ile evlendi.

Balcı Ahmet'in oğlu İlyas BALCI,
Konya'lı İzzet DOĞANAY'ın kızı Fatma ile evlendi.

Bursa'daki İsmail Dere'nin oğlu Selçuk
Bursa'lı Cavit OKUS'un kızı Gülcan ile evlendi.

Eskici Mustafa'nın oğlu Mehmet Yazıcı
Dede Mustafa'nın kızı Sümeyye ile nişanlandı.

Abdulkadir Solmazın oğlu Cafer Solmaz
Mersin Mut'dan Abdulkadir üzümün kızı ile nişanlandı.

Hasta olan hemşerilerimize acil şifalar, vefat edenlerimize rahmet ve mağfiret, evlenen gençlerimize ömür boyu sağlık ve mutluluklar dileriz.

Hemşerilerimiz
Mahmut ÖZGÜL ve Eşi
Mehmet Solmaz
Mehmet Aksoy ve eşi Ayşe Aksoy
Bu yıl hacca gidiyorlar.

**Allah (c.c.) hacc
ibadetlerini kabul etsin
gidemeyenlere de nasip
etsin.**

Bulmaca

Sevgili Çetmi'liler yaylalarımızı bulalım!

!Kolay Gelsin!

Sevgili çetmililer çetmi'nin sesi dergisini her zaman okumaya çalışıyoruz. Ama şimdiye kadar bulmacanın eksik olduğunu fark ediyorduk. Dergide neden bulmaca yok diye babamıza sorduk, "onu da siz hazırlayın sizinde bir eseriniz olsun" dedi. Sonra su dökülen şelalesinde Kerim Bozdağ amca'yı görüp aynı soruyu ona da sorduk o da aynı cevabı verdi. Biz de karar verdik bundan sonra dergimizde değişik konuları içeren bulmacaları hazırlamaya çalışacağız.

Bu sayımızdan itibaren babamın da yardımı ile sizler için 4 tane, yani bir yıllık bulmacayı hazırladık.

Hazırlayanlar:

Abdulkerim ve Mehmet Mustafa ZENGİN kardeşler.

abdulkerimzengin42@hotmail.com

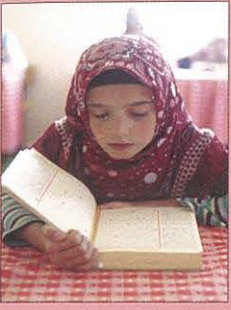
mehmetmustafa42@hotmail.com

Bu sayımızda Yaylalarımızı konu eden bulmaca ile başladık. Sağ tarafta bulunan yayla isimlerini kelime avı şeklinde bulmaya çalışınız. Bakalım yaylaları tanıyor muyuz?

Sizlerinde desteklerinizi bekleriz!..

M	W	W	M	S	W	M	K	E	K	O	K	E	M	İ	K	L	İ	E	S	İ	K	X	J	Q
K	Y	V	G	N	A	Y	Q	T	X	F	Y	A	T	A	K	Ç	U	K	U	R	M	A	Y	R
X	R	U	U	T	T	A	B	A	K	L	I	K	B	J	J	L	S	L	Y	D	U	T	Ö	K
T	Q	W	A	K	T	O	P	R	A	K	L	I	K	S	E	J	H	N	W	R	S	Y	R	C
K	W	S	A	R	P	A	Ç	U	K	U	R	Y	C	D	K	D	H	M	E	C	A	P	Ü	H
A	G	W	L	N	T	M	S	P	G	E	Q	B	V	E	İ	F	O	U	Z	P	G	U	K	E
R	Y	N	O	H	U	T	A	L	A	N	I	C	B	V	Z	İ	İ	W	L	E	Ö	E	K	R
A	P	J	W	J	N	C	K	S	N	O	U	E	G	E	O	B	T	G	C	L	L	O	A	Q
S	T	Z	F	B	N	G	K	F	G	R	D	A	A	K	L	M	D	Ü	S	İ	Ü	M	R	P
E	B	E	A	H	M	A	D	I	L	R	J	X	L	A	U	A	E	N	K	T	N	C	I	P
K	C	Z	U	L	X	R	B	C	H	Z	N	Q	Ü	Y	K	P	R	E	O	L	L	L	S	Y
İ	F	J	U	F	M	V	O	O	R	P	S	L	V	A	I	L	E	Y	H	İ	Ç	K	I	J
Q	V	R	D	N	O	G	X	K	R	R	Ö	I	S	S	P	S	S	M	E	A	A	A	W	E
Q	X	I	E	H	E	J	E	M	A	G	M	İ	Ğ	I	B	R	İ	U	N	L	M	R	L	S
O	K	K	V	V	C	K	G	Ş	N	R	S	V	Q	I	G	O	T	N	G	A	I	T	O	I
U	D	A	R	D	S	N	Q	I	E	V	G	Y	D	K	N	Y	Y	A	O	N	R	A	I	Ğ
T	Y	Ğ	E	Y	A	S	R	Z	V	K	S	A	A	L	G	D	T	R	W	Y	Y	H	P	I
Z	T	E	T	L	Y	Ğ	Y	K	K	E	Y	G	T	R	J	İ	I	W	O	A	A	M	D	N
K	A	Ğ	S	G	A	M	W	C	A	L	L	A	Ö	U	I	O	N	X	D	Y	L	A	İ	Ç
İ	N	R	A	Y	I	V	K	V	T	Y	A	R	T	Ğ	Z	Ş	L	Ö	Y	H	A	D	K	U
E	D	İ	W	B	M	İ	Ö	U	R	H	N	N	A	A	E	U	A	U	N	L	N	S	M	K
B	I	K	D	U	M	N	S	E	A	J	I	A	K	X	Ğ	L	A	L	K	Ü	I	E	E	U
X	R	G	H	F	F	G	Ü	W	N	C	R	F	R	I	D	I	E	O	A	Ö	I	I	N	R
F	Ç	X	V	Z	X	K	R	T	G	W	C	Z	Z	M	T	O	J	N	L	N	N	B	T	U
R	U	A	H	S	A	O	E	F	E	L	A	U	Q	C	U	M	Z	İ	Ç	C	İ	Ü	R	W
D	K	Ç	A	K	I	L	L	I	D	G	K	A	K	M	U	N	A	R	B	A	Y	O	Y	Z
X	U	D	V	L	M	S	İ	P	İ	U	B	O	S	U	F	P	A	I	C	M	L	X	J	M
İ	R	V	K	C	R	S	K	L	Ğ	Y	E	D	İ	L	H	A	N	R	H	I	Z	İ	C	L
R	U	M	B	W	Z	Z	Z	W	İ	V	V	J	M	A	H	R	A	M	S	E	K	İ	D	K
G	Y	Y	K	K	A	P	I	A	Ğ	Z	I	D	Y	E	L	L	İ	B	E	L	V	C	L	A

1. AĞEĞRİK
2. AHMADIL
3. AKMUNAR
4. AKTOPRAKLİK
5. ANIRCAK
6. ARPAÇUKUR
7. ÇAKILLI
8. ÇAMIRYALANI
9. DEVEKAYASI
10. DEVRET
11. DİKMEN
12. EDİLHAN
13. EKİZOLUK
14. EŞEKYATAĞI
15. GÖGELENÇALI
16. GÜNEYMUNAR
17. İNÖNÜ
18. İTDERESİ
19. KAPIAĞZI
20. KARASEKİ
21. KARGATUZU
22. KARTAHMAD
23. KATRANGEDİĞİ
24. KAYNARMUNAR
25. KEMİKLİESİK
26. KÖSÜRELİK
27. MAHRAMSEKİ
28. MUSAGÖLÜ
29. NOHUTALANI
30. OLUKÖNÜ
31. PELİTLİALAN
32. SİĞİNÇUKURU
33. SİĞİNDİ
34. TABAKLIK
35. TANDIRÇUKURU
36. YAĞRINGÖLÜ
37. YARIŞALANI
38. YATAKÇUKUR
39. YELLİBEL
40. YÖRÜKKARISI

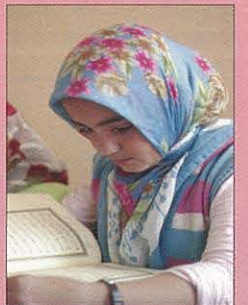
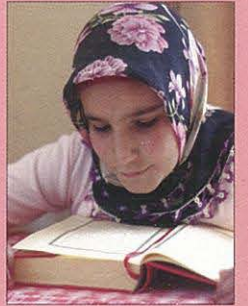
*Gül ahmedim dediler,
yetim kızı söylediler...*

*Ellerinde gül vardı, gül
sundular. Sanki Peygamber
çiçekleri açmıştı her birinin
simasında.*

*Rahmet gibi yağdılar,
bereket gibi coştular.*

*Bunlar Çetmi'li çocuklardı.
Onlar bizim evlatlarımızdı.*

İSTANBUL TENTE

Eyüp BOZ

Akdeniz Sanayi Sitesi 5041. Sk. No:32 ANTALYA

Tel: 0.242.2216959 - 0.533.218 1864